

MARTTI LUTHER

Ensimmäinen uskonkappale

Minä uskon Isään Jumalaan, kaikkivaltiaaseen taivaan ja maan Luojaan.

Mitä se on?

Minä uskon, että Jumala on luonut minut ja kaikki olennot, antanut minulle ruumiin ja sielun, silmät, korvat ja kaikki jäsenet, järjen ja kaikki aistit, ja että hän ne vielä voimassa pitää.

Hän antaa myös vaatteet ja jalkineet, ruoan ja juoman, kodin ja konnun, puolison ja lapset, pellon, karjan ja kaiken omaisuuden.

Hän lahjoittaa minulle runsaasti ja joka päivä ravinnon ja

kaikki tämän elämän välttämättömät tarpeet, suojelee minua kaikissa vaaroissa, varjelee ja pelastaa kaikesta pahasta.

Tämän kaiken hän tekee pelkästä isällisestä, jumalallisesta hyvydestään ja laupeudestaan, ilman mitään minun ansiotani tai arvollisuuttani.

Tästä kaikesta minun tulee häntä kiittää ja ylistää, häntä palvella ja olla hänelle kuuliainen.

Tämä on varmasti totta.

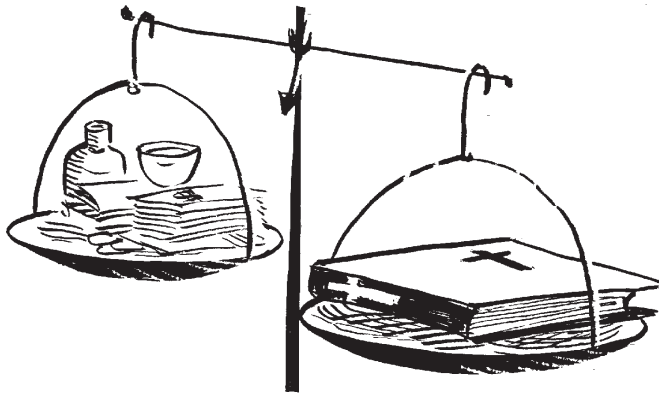
Martti Luther: Vähä katekismus, ensimmäisen uskonkappaleen selitys.

Terve mieli terveessä ruumiissa

Ihmisellä on ruumis ja sielu. Kumpikin on Jumalan hyvää lahjaa ja luotu Jumalan palvelemiseen. Roomalainen satiirikko Juvenalis kirjoitti aikoinaan, että jos ihmiselämässä on jotain tavoiteltavaa, se on terve mieli terveessä ruumiissa. Kristillisestä näkökulmasta katsottuna lausahdus on ihan oikea, jos sen nähdään koskevan ruumiin ja sielun hengellistä toimintaa. Ruumis ja sielu ovat taas terveitä silloin, kun ne toimivat Jumalan tahtomalla tavalla.

Meidän sielumme ei ole tässä elämässä koskaan täysin terve, mutta se voi paremmin ja parantuu yhteydessä Jumalaan. Kun se on suuntautunut Vapahtajan armolupauksiin, Jumalan sanan totuuksiin ja rukoukseen, se toimii tavalla, joka on Jumalan hyvän luomistyön mukainen. Raamattu kuvaa kristillistä sielun suuntautumista näin: ”emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia.” (2 Kor. 4:18). Sielumme kyvyt, kuten järki ja tunteet, toimivat oikein, kun järki pitäytyy Jumalan sanaan ja sen rajoihin ja kun tunteemme ovat Hengen hedelmien mukaisia (Gal. 5:22). Järki ja tunteet ovat kummatkin hyviä asioita, jotka on tarkoitettu Jumalan palvontaan.

Kun ruumiimme on pyhitetty Jumalan käyttöön, se noudattaa Jumalan luomissuunnitelmaa. Kun vältämme haureutta, juopotte-

lua, mässäilemistä, muita pahoja tekoja ja sanoja, ja niiden sijaan kumarramme Vapahtajamme pyhää nimeä, ruumiimme toimii ”luonnollisella”, Jumalan tarkoittamalla tavalla. Kun autamme läheistämme ruumiimme kautta uskoen Jeesukseen, Jumalan tahto toteutuu.

Ihminen ei ole pelkkä sielu, ja siksi myös ruumiilla on merkitystä hengellisen elämän kannalta. Paavali kirjoitti omaan vaellukseensa liittyen: ”minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.” (1 Kor. 9:27). Ruumis ja sielu ovat vuorovaikutuksessa keskenään. Tämän takia Martti Luther mainitsee Isossa katekismuksessaan, että hyvää ulkonaista ehtoolliselle valmistautumista on paastoaminen. Monissa ulkonaisissa asioissa meillä ei ole suoranaista Jumalan käskyä. Päätettäessämme, miten toimimme, on hyvä huomioida se, että olemme ruumiillisia olentoja.

”Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.” (1 Tess. 5:23).

Mika Bergman

Lihan mieli

Sanat lihan mieli esiintyvät Raamatussa Paavalin kirjeessä Roomalaisille. ”Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan. Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.” (Room. 8:5–8)

Liha voi Raamatussa tarkoittaa neutraalisti ruumista tai siihen liittyviä asioita, joskus myös ihmisten tai kaikkien elävien olentojen joukkoa. Puhuessaan lihan mielestä Paavali kuitenkin tarkoittaa muuta. Liha merkitsee ihmisen uudistumattomaa luontoa. Se tarkoittaa ihmistä syntisenä.

Liha-sana liittyy ruumiiseen. Synti tahraa paitsi sielua, myös ruumista. Ihminen käyttää ruumistaan väärin tekemisen välineenä. Langenneen ihmisen ruumiin halut voivat myös houkutella häntä syntiin. Ruumiilliset halut ovat lihallisia sikäli, kuin ne suuntautuvat Jumalan käskyjä vastaan.

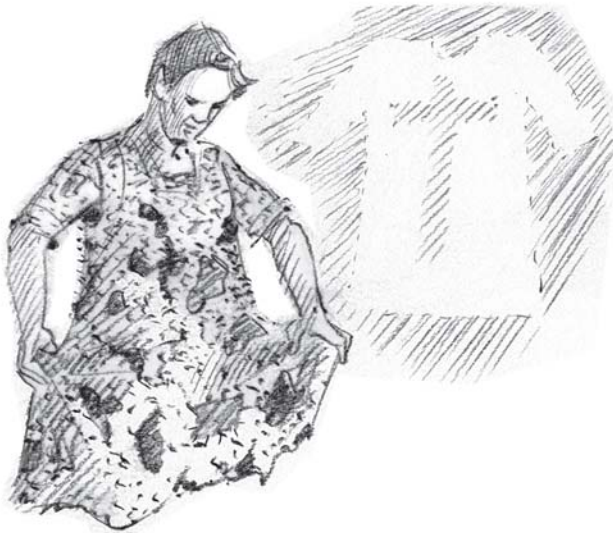
Mutta ilman Jumalan armoa myös ihmisen henkiset ja hengelliset kyvyt ja halut ovat lihallisia. ”Lihan mieli on vihollisuus Ju-

malaan vastaan”. Niinpä ihminen käyttää myös sitä, mikä hänessä on parasta ja hienointa, Jumalan tahdon vastaisesti. Ilman Jumalan apua ihmisen kykyjä käyttää lihan tahto, ei Hengen. ”Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus.” (1 Kor. 2:14) Langenneen ihmisen viisaus ei tavoita Jumalaa, vaan evankeliumi on sille hulluutta. (1 Kor. 1:21).

”Lihan mieli on kuolema”. Jumalasta pois päin kääntynyt ihminen on hengellisesti kuollut. Hän ei tunne tosi Elämää. Siksi hän on myös matkalla ”toiseen kuolemaan”, josta Johannes kirjoittaa Ilmestyksessään (Ilm. 20:6,14): ikuisen eroon Jumalasta, kärsimyksen perikatoon.

Uskovissakin on liha. He tahdoivat edelleen pahoja asioita ja ajattelevat pahoja ajatuksia. He myös lankeavat pahoihin tekoihin. Nämä asiat eivät ole Hengestä, vaan lihasta.

Uskovan elämässä vallitsee siksi taistelu: ”liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan”. (Gal. 5:17) Sana himoita voi tässä kuulostaa oudolta, mutta se voi merkitä kreikassa yleisesti voimakasta haluamista. Siksi Hengestäkin voidaan sanoa, että

Henki himoitsee. Lihan ja Hengen pyrkimykset ovat voimakkaat ja vastakkaiset.

Siksi meitä kehoitetaan: ”vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä”, ja meille luvataan: ”jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin te saatte elää.” (Gal. 5:16, Room. 8:13) Uskova ei saa päästää lihan mieltä hallitsemaan elämäänsä. Paavali varoitti lihan teoista, jotka ovat ilmeisiä. Niitä ovat ”haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset”, joita harjoittavat eivät voi periä Jumalan valtakuntaa. (Gal. 5:19–21) Kokonaan lihan mielen valtaan antautunut kristitty ei ole enää todella kristitty. Hänen

sydämessään ei ole enää sijaa Hengelle, joten hänellä ei ole enää pelastavaa uskon yhteyttä Kristukseen.

Kun Kristus ristiinnaulittiin, meidän syntimme naulattiin ristille hänen kanssaan. Uskossa Kristukseen pidämme lihan ristiinnaulittuna. Ristiinnaulittu Kristus on lihamme voittaja. Vanha luontomme on riisuttu pois kun meidät on kastettu hänen kuolemaansa. Sen pitäminen kuolleena ja pukeutuminen uuteen ihmiseen on jokapäiväinen tehtävä. Se tarkoittaa kilvoittelemista, että säilytämme uskon ja hyvän omantunnon. Mutta se ei tapahdu lain alla, vaan Kristuksen sovitustyön varassa leväten: syntimme on sovitettu. Lihamme on ristiinnaulittu. Kristus on voittaja, jonka voimassa me saamme myös voiton.

Vesa Hautala

Kristuksen mieli

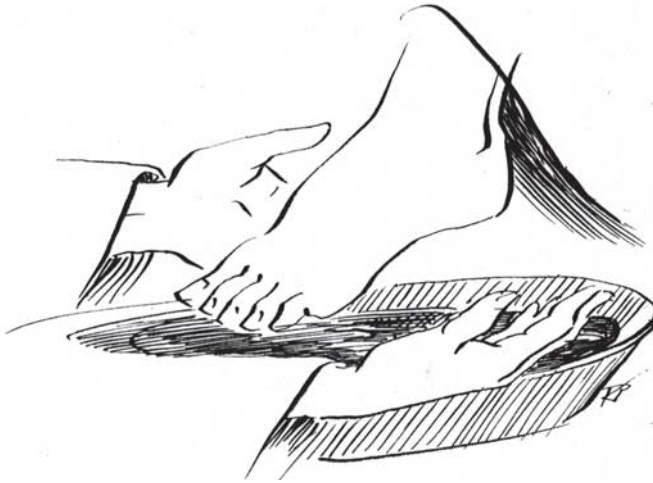
”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.” (Fil. 2:5–8)

Jumalan mieli ei ole sellainen kuin ihmisen. Jumala sanoo: ”Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitäne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.” (Jes. 55:8–9)

Ihmisen mieleen ei ole noussut se, että Jumala pelastaisi maailman niin, että hän itse tulee ihmiseksi, ottaa orjan muodon, kärsii maan päällä nälkää, janoa, vilua ja kipua, nöyryyttää itsensä ja kärsii ristillä

häpeällisen ja kivuliaan kuoleman. Ristillä Jeesus ei kärsinyt ainoastaan kipua ja häpeää, vaan myös jokaisen maailman ihmisen kadotustuomion. Tämän kaiken Jeesus teki ihmisten puolesta, jotka luonnostaan ovat hänen vihollisiaan ja vastustavat häntä. Kuitenkin Jeesus oli valmis kärsimään kaikkien puolesta, jotta hän voisi sovittaa kaikkien synnit.

Tämä on luonnolliselle ihmiselle hullutusta. Hän ei voi sitä ymmärtää, niin kuin Paavali kirjoittaa: ”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.” (1. Kor. 2:14) Tällainen pelastussuunnitelma ei ole noussut ihmisen mieleen, niin kuin Paavali edelleen kirjoittaa: ”Vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme, sitä,

jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut – sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet – vaan, niin kuin kirjoitettu on: ’mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.’” (1. Kor. 2:7–9)

Luonnollinen ihminen ei ole myöskään itse valmis toimimaan niin kuin Kristus. Hän ei ole valmis luopumaan omastaan, kärsimään vaivaa, häpeää ja kuolemaa vihamiestensä puolesta. Saamme iloa siitä, että Kristuksen mieli on erilainen. Hän oli valmis tekemään tämän kaiken meidän puolestamme. Siinä on meidän turvamme ja pelastuksemme.

Uskon kautta Jeesuksen meistä on tullut uusia luomuksia. Nyt meilläkin on Kristuksen mieli: ”Mutta

meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyyydetkin. – – Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti. – – Sillä: ’kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?’ Mutta meillä on Kristuksen mieli.” (1. Kor. 2:10–16)

Siksi Paavali filippiäiskirjeessä kehottaakin meitä, että meillä olisi sama mieli kuin Kristuksella. Meitä kutsutaan nyt täällä maailmassa siihen, että rakastamme vihamiehiämme ja kaikkia ihmisiä sillä rakkaudella, jolla Kristus on rakastanut meitä.

Dani Puolimatka

Kristuksen armoon pitäytyvä mieli

Kristitty elää yksin armosta. Hän on saanut syntinsä anteeksi yksin Kristuksen sovitustyön tähden ja omistaa tämän lahjan yksin uskolla. Tämä uskon keskeisin asia on uskovan ajatusten ydin.

Kristuksen armoon pitäytyminen on sananjulistuksen ydin. Apostoli Paavali kirjoitti: ”Minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vävistyksessä, ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.” (1 Kor. 2:2)

Kristuksen armoon pitäytyminen oli hyödyksi seurakunnalle. Uskon perustus pysyi oikeana. Tämä armon evankeliumi myös varjeli seurakunnan yhteyttä. Apostolin työ, seurakunnan elämä ja koko heidän kanssakäymisensä perustui Kristukseen ja evankeliumiin hänen sovitustyöstään.

Evankeliumiin pitäytyvä mieli on hyödyksi jokaiselle uskovalle. Lain sana syyttää meitä, vieläpä oikein perustein, synneistä kaikkia käskyjä vastaan. Omantunnon turvaksi on hyvä tuntea evankeliumi, joka lupaa syntien anteeksiantamuksen jokaiselle uskovalle. Tämä tuo lohdutuksen ja nostaa erehtyneen armolapsen asemaan. Näin kävi Daavidille hänen suurten syntiensä jälkeen. Hän oli rikkonut raskaasti Jumalaa ja ihmisiä vastaan, mutta sanoma syntien anteeksiantamuksesta virvoitti sydämen.

Evankeliumiin pitäytyvä mieli on uskovalle tärkeää myös toisia ihmisiä ajatellen. Niin kuin meidän itsemme, niin myös lähimmäisen ainoa toivo on Kristuksen armotyössä. Kun toinen ihminen rikkoo sinua vastaan, on tärkeää pitää mielessä Vapahtajan opetus armollisuudesta lähimmäistä kohtaan. Kristuksen opetuksen mukaan rikkomuksiaan katuvalle tulee antaa anteeksi loputtomasti (70 x 7, Matt. 18:22). Koska Kristus on armahtanut meitä, olemme me velvolliset armahtamaan toinen toisiamme. Näin Jumala ja hänen armonsä ovat käytössämme sekä oman sydämen että toisten lohdutukseksi.

Kimmo Närhi

Pyhän Hengen uudistama mieli

Kun ihminen muuttaa uuteen taloon, hän tekee usein siellä muutoksia. Hän tuo mukanaan omat huonekalunsa. Jos talo on ennestään sisustettu, hän heittää ehkä jotain pois tai vaihtaa huonekalujen paikkaa. Jossain vaiheessa hän saattaa rakentaa taloon jotain lisää. Aina välillä tulee myös tarve remontoida.

Kristityssä asuu Pyhä Henki. Hänen ruumiinsa on Pyhän Hengen temppeli. Raamattu puhuu myös Hengen asumisesta sydämessä, siis ihmisen sisimmässä. Pyhä Henki on sellainen asukas, joka uudistaa asuntoaan. Hänellä on selkeä suunnitelma, jota hän tahtoo toteuttaa. Vaikka sydän on kuin luhistumaisillaan oleva vanha röttelö, Pyhä Henki tahtoo tehdä siitä upean katedraalin.

Hengen työ ei ole väkivaltaista eikä ulkoista. Ihmisen ainutlaatuisuus, luotu yksilöllisyys säilyy, vaikka hänen luonteensa voikin muuttua esimerkiksi rauhallisemmaksi. Se tapahtuu kasvun kautta, ei pakon. Kristuksen Henki kasvat-
taa meitä Kristuksen kaltaisuuteen, tulemaan todella Jumalan kuvaksi, joksi meidät on luotu.

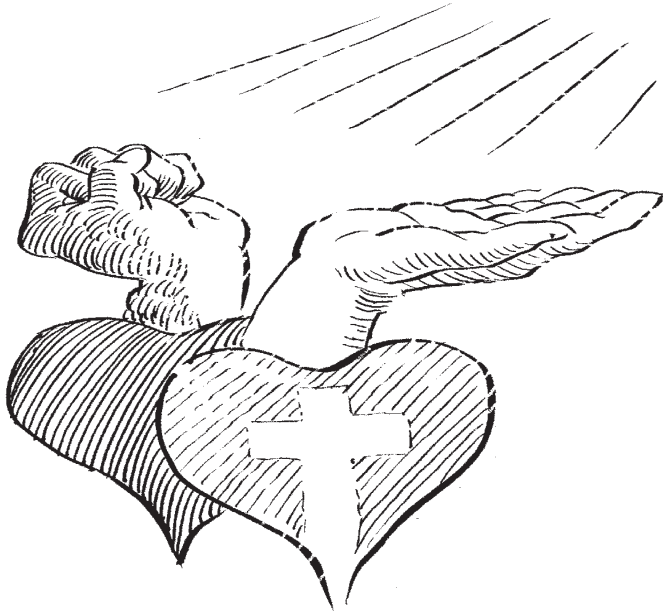
Apostoli Paavali kuvaa Pyhän Hengen vaikutusta ihmisessä puheessaan *Hengen hedelmistä*. (Gal. 5:22) Nämä ovat sellaisia asioita, joita Henki vaikuttaa uskovissa. Hengen hedelmiä ovat:

Rakkaus: Rakkauden tulee olla kristittyjen tuntomerkki: ”siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus”. (Joh. 13:35) Käskyistä suurin on rakkaus Jumalaan ja lähimmäiseen. Pyhä Henki tekee osalliseksi Jumalan rakkaudesta: siitä uskova saa rakkautta.

Ilo: Kristillinen usko on iloinen asia. Pelastettu voi iloita.

Rauha: Kristityn rauhan perusta on: ”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (Room. 5:1) Hänellä on ymmärryksen ylittävä, jumalallinen rauha vaikeuksien keskelläkin: tieto siitä, että Jumala on ”meidän puolellamme” eikä meitä vastaan.

Ahdistuneisuus, levottomuus ja pelko eivät siis ole sellaisia ominaisuuksia, joita Jumala tahtoo meissä kasvattaa. Kristillisen uskon ei ole

tarkoitus olla synkkämielisyyttä, sillä meillä on varma iankaikkinen pelastus, Jumala Isänä, Kristus veljenä ja Pyhä Henki sydämesämme.

Pitkämielisuus: Kärsivällisyys on kristillinen hyve. Jumala on kärsivällinen. Hän ei rankaise maailman syntejä. Hän sietää omiensa jokapäiväisiä heikkouksia. Kristillinen rakkaus ilmenee toisten puutteiden kärsimisenä ja lempeytenä.

Ystävällisyys, hyvyys: kaikenlainen hyvän tahtominen ja tekeminen lähimmäiselle. Se ilmenee asenteissa, sanoissa ja teoissa.

Uskollisuus: Jumala on uskollinen. Hän pitää minkä lupaa eikä hylkää tiukankaan paikan tullen.

Sellaisiksi hän tahtoo tehdä myös uskovan.

Sävyisyys, joka merkitsee lempeyttä, voimaa, joka mukautuu toisen heikkouteen. Sellainen oli Kristus, joka oli hiljainen ja nöyrä sydämeltä.

Itsensähillitseminen on ruumiin ja sen halujen, mutta myös mielen liikkeiden, ohjaamista Jumalan tahdon mukaan.

Täällä maan päällä jokaisen kristityn kaulaan voisi ripustaa kyltin ”rakenteilla”. Valmista tulee vasta iankaikkisuudessa. Silloin käy ilmi, mitä meistä todella tulee, ja Jumalan suunnitelma pääsee oikeuksiinsa. Liha on poissa ja Hengen mieli hallitsee.

Vesa Hautala

Sana ”sinfonia” on meille tuttu musiikkitermi, joka tarkoittaa laajaa orkesterisävellystä. Termin taustalla on kreikan yhdyssana, jonka voisi kääntää toisten kanssa soimiseksi, yhdessä äänessä soimiseksi tai yhtä aikaa soimiseksi.

Kun kristillinen seurakunta kokoontuu yhteen ylistämään Jumalaa, se on suurta sinfoniaa! Kristityt soivat yhdessä julistaen Vapahajajansa ihmeellisiä tekoja. Yhteinen usko tulee näkyväksi siinä, kun soimme samalla tavalla, samassa äänessä samaa uskoa. Usko ei ole tarkoitettu vain päähämme ja sydämeemme, vaan myös suuhumme, jotta se tulisi lauletuksi Jumalan nimen kiitokseksi.

”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvo-
kaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä
ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämis-
sänne.” (Kol. 3:16). Jumala on antanut ihmeellisen kyvyn laulaa.
Hän on antanut meille uskonveljiä ja -sisaria, joiden kanssa laulaa.
Hän on antanut uskon lahja. Kaikkeen tähän hyvyteen kristillinen
Kirkko vastaa yhdellä suurella sinfoniolla: ”Hänelle, joka valtais-
tuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina
ja iankaikkisesti!” (Ilm. 5:13)

Mika Bergman

Rukouksen mieli arjen keskellä

Rukousta voi verrata hengitykseen: niin kuin ei ole maallista elämää ilman hengitystä, ei ole myöskään kristillistä elämää ilman rukousta. Me olemme saaneet lapsuuden Hengen, joka huokaa meissä Jumalan puoleen. Olemme saaneet Hengen, joka vaikuttaa meissä rukouksen mielialaa. Mikä olisikaan luonnollisempaa kuin se, että lapsi puhuu taivaalliselle Isälleen!

Raamattu korostaa hyvin paljon rukouksen merkitystä kristilliselle elämälle. Paavalin sanat: ”Rukoilkaa lakkaamatta” (1 Tess. 5:17) tiivistävät hyvin opetuksen hengen. Jumalan tahto on, että elämäämme luonnehtii jatkuva rukous. Usein olemme tottuneet rukoilemaan tiettyinä aikoina päivässä, mikä on erittäin hyvä asia, mutta sen lisäksi on tärkeää, että huokaamme myös päivän mittaan Jumalan puoleen.

Kristityn tulisi nähdä koko elämänsä Jumalan johdatuksen valossa: kaikki, mitä hän kohtaa, tulee Jumalan kädestä. Mikään ei ole varsinaisesti sattumaa. Jumala haluaa, että kannamme kaiken kohtauksemme rukouksessa hänelle. Hän haluaa, että kiitämme häntä ilossa ja huudamme häntä avuksi surussa. Mikään ei ole hänelle liian pientä

tai suurta, niin ettemme voisi tuoda sitä hänen eteensä.

Kun siis nyt kesällä kävelet ulkona ja näet luonnon kauneuden, kiitä sitä Jumalaa! Kauneus ei ole sattumaa. Kun vastaasi tulee kadulla ihmisiä, rukoile heidän puolestaan. Jumala haluaa aivan varmasti heidän pelastustaan (1 Tim. 2:4), eikä ole sattumaa, että kohtaatte. Kun murheet pyörivät mielessäsi etkä saa rauhaa, ota nuo ajatukset vastaan rukousaiheina ja anna ne Jumalan murheeksi: ”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.” (Fil. 4:6–7)

Rukous on valtavan suuri lahja. Paras tapa kiittää Jumalaa siitä on käyttää sitä mahdollisimman usein. Ota tavaksesi rukoilla ihan lyhyesti arkesi keskellä. Niin saat elää sen tuntemisessa, että kaikki tapahtuu sinulle Jumalan lohdotuksesta ja on hänen lahjaansa. Saat elää luottaen siihen, että sinulla on taivaallinen Isä, joka haluaa kuulla sinua.

Mika Bergman

Ajatusten vangitseminen Kristukselle

”Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle.” (2. Kor. 10:5)

Ihmisillä on monenlaisia ajatuksia. Luonnostaan, perisyntien tähden, kaikki ihmisen ajatukset ovat tottelemattomia Jumalalle. Ihmisen järki ja tunteet vastustavat Jumalaa ja hänen sanaansa. Siksi kristityn tulee vangita kaikki ajatuksensa kuuliaisiksi Kristukselle, toisin sanoen, hänen tulee alistaa ajatuksensa Jumalan sanalle. Jos kristityn ajatukset ovat ristiriidassa Jumalan sanan kanssa, hänen tulee muuttaa ajatuksensa Jumalan sanan mukaisiksi.

Raamatussa kuvaillaan, minkälaisia asioita kristityn tulisi ajatella: ”Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.” (Fil. 4:8) Kristityn ei tulisi toisin sanoen uppoutua ajattelemaan esimerkiksi synkkiä, epätoivoisia ajatuksia. Hänen ei tulisi märehtyä valheellisia ja syntisiä asioita. Hänen ei tulisi antaa mielensä vaellella asioissa, jotka eivät ole totta, kunnioitettavaa, oikeaa, puhdasta, rakastettavaa, jne.

Niinpä vaikeuksien keskellä kristitty voi suunnata ajatuksensa epätoivosta Jumalan sanan lupauksiin siitä, että Jumala pitää meistä huolen ja että Jumala vaikuttaa kaiken meidän parhaaksemme. Ajatellessaan syntisiä ja valheellisia asioita kristitty voi kääntää ajatuksensa Jumalan lain sanaan joka varoittaa synnistä ja Kristukseen, joka on sovittanut meidän syntimme ristillä ja ansainnut meille syntien anteeksiantamuksen. Kaikissa tilanteissa kristitty voi kääntää ajatuksensa Jumalan sanan totuuksiin, jotka ovat aina oikeita ja hyviä asioita ajatella. Näin me voimme vangita kaikki ajatuksemme kuuliaisiksi Kristukselle.

Dani Puolimatka

Luomakunnan näkeminen oikein

Alussa Jumala loi. Mitään ei ollut, mitään ei ollut pakko olla. Tässä mielessä luomakunta on ikään kuin yllätys, jota voimme katsella lapsenomaisella ihmetyksellä. ”Tällaistaako Isä on tehnyt?” Mikään ei ole pohjimmiltaan itsestään selvää. Kaikki on lahjaa.

Toisaalta luomakunta on meille myös tuttu: luomisen perusteella pystymme ymmärtämään maailmaa. Ihminen tajuaa arkisia syyseuraussuhteita, mutta hän voi myös ymmärtää matemaattisia lainalaisuuksia, jotka kuvaavat maailmankaikkeuden syvärakennetta. Ihmetys ja tuttuus yhdistyvät Jumalan luomistyössä.

Jumalan luomana maailma on todellinen. Todellisuus ei ole illuusio. Kokemuksemme siitä ei ole vain sattuman oikusta syntynyttä tietoisuutta välinpitämättömästä ja itsessään merkityksettömästä kosmoksesta. Kaikki, mitä on, on tarkoitettu olemaan. Sillä on paikkansa olemisen kudelmassa niin kuin kullakin siveltimenvedolla mestariteoksessa tai jokaisella sävelellä suurenmoisessa sinfoniassa.

Nyt siinä on vielä monta repeämää ja riitasointua. Välillä luomisen kauneuden voi vain aavistaa turmeluksen keskeltä. Mutta kun tämä suuri teos kerran korjataan alkuperäiseen loistoonsa, näemme

sen täysin niin kuin Jumala on tarkoittanut.

Kristuksen Kirkko odottaa sitä päivää. Poikansa kautta Jumala on armahtanut meitä syntisiä. Olemme saaneet anteeksi itsessämme olevan turmeluksen. Niin voimme odottaa turvallisin mielin päivää, jolloin synti ja paha lopullisesti hävitetään.

Näemme maailman oikein lunastettuina. Säälimme sen tuskaa. Pyrimme lievittämään sitä Kristuksen rakkauden esikuvan mukaan. Kiitämme Isää siitä hyvästä, minkä näemme. Viemme eteenpäin kutsua anteeksiantamukseen ja Jumalan valtakuntaan.

Jo maan päällä Kirkko elää todeksi Jumalan oikeaa luomis-suunnitelmaa. Pyhitämme sen, mitä meillä täällä on, Jumalalle. Pyrimme käyttämään sitä niin, että Jumalan tahto tapahtuisi maan päällä niin kuin taivaassa. Olemme jo tulevan maailman kansalaisia. Täällä eläessämme yritämme ikään kuin saada paikat kodikkaiksi tekemällä taivasten valtakunnan tekoja. Näemme luomakunnan mahdollisuutena tehdä Jumalan tahto.

Näemme luomakunnan oikein Isän lapsina, Kristuksen lunastamina ja Hengen pyhittäminä.

Vesa Hautala

Huono seura turmelee hyvät tavat

Jumalan sana varoittaa kaikenlaisesta pahuudesta ja tuomitsee sen. Yksi tähän opetukseen liittyvä näkökohta on varoitus huonosta seurasta: ”Älkää eksykö. ’Huono seura hyvät tavat turmelee.’” (1 Kor. 15:33) Laajemmassa yhteydessään tämä varoitus liittyy varoitukseen siitä, että Kristuksen ylösnousemuksen ja kuolleiden ylösnousemuksen unohtaminen tai kieltäminen johtaa turmioon. Huonosta seurasta ja hyvien tapojen turmeltumisesta varoittaminen liittyy siis yhteen sen kanssa, että ihminen eläisi ilman tietoisuutta Kristuksen ylösnousemuksesta ja itseäänkin koskevasta ruumiillisesta ylösnousemuksesta.

Se kuvitelma, että tämä maallinen elämä olisi kaikki, mitä meillä on, on turmiollinen. Tuo kuvitelma sellaisenaan tuhoaa evankeliumin ja toivon iankaikkisesta elämästä. Kuvitelma elämän rajoittumisesta vain joitakin vuosikymmeniä kestävään maalliseen vaellukseen tuhoaa myös oikean moraalin ja jumalanpelon. Jos iankaikkisuutta ei olisi, ihminen arvioisi tekonsa vain tähän aikaan sidotun järkensä mukaan ja hylkäisi Jumalan sanan. Sellainen seura, jossa iankaikkisuus ja tilinteon vastuu Jumalan edessä kielletään, johtaa moraalin vääristymiseen ihmismielen mukaiseksi.

Miksi huono seura turmelee hyvät tavat ja mitä käytännössä huonoon seuraan ajautuvalle ihmiselle tapahtuu? Miksi apostoli varoittaa kristittyjä tällaisesta asiasta? Tässä huonolla seuralla ei tarkoiteta sel-

laista yhteisöä, jossa kristitty on esimerkiksi työssä, opiskelussa, jonkin itsessään hyvän harrastuksen parissa tai yhteiskunnassa. Normaalisessa elämässä tulemme joskus läheisiinkin tekemisiin ihmisten kanssa, joilla on toisenlainen usko. Tämä ei sinänsä turmele hyviä tapoja, vaan on joskus välttämätöntä ajallisen kutsumuksen hoitamiseksi.

Huonon seuran vaikutus on turmiollista silloin, jos kristitty hakee hyväksyntää evankeliumin vastaisesti uskovilta. Ihmisille on käytännössä tärkeää tulla hyväksytyksi ympäristössä, jossa hän on. Jos tämä edellyttää Jumalan sanasta poikkeavan uskon tai elämän hyväksymistä, huonon seuran paine uhkaa vetää kristityn mukanaan väärin asioihin. Tämä pitää paikkansa yhtä hyvin elämäntavan kuin opinkin asioissa. Jos kristitty hakeutuu seuraan, jossa pilkataan Jumalaa ja ihmisiä, käytetään väärin alkoholia, sallitaan tai ihaillaan kuudennen käskyn rikkomista, on hän vaarassa. Samoin, jos hän on hengellisessä yhteisössä, jossa sallitaan tai edistetään väärää oppia, on hän väärrien asioiden vaikutuksen alla ja vaarassa tempautua niiden mukaan.

Apostolin varoituksen mukaisen onnettomuuden välttämiseksi on tärkeää osallistua seurakunnan kokoontumisiin, toimia ammatissa ja harrastuksissa Jumalan käskyjä kunnioittavalla tavalla ja tehdä ero sellaiseen, missä Jumalan sanaa pidetään halpana.

Kimmo Närhi

Kaikki on sallittua, mutta kaikki ei ole hyödyllistä

Apostoli Paavali opetti: ”Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi.” (1 Kor. 6:12, ks. myös 1 Kor. 10:23)

Tämän opetuksen perustana on se, että Jumala on luonut kaiken hyväksi. Kristityn vapauteen kuuluu oikeus käyttää luomakuntaa omaksi ja toisten hyväksi. Otsikossa mainitun opetuksen sovellusalueen ulkopuolella ovat luonnollisesti itsessään synnilliset asiat, kuten aviorikos, varastaminen ja toisista pahan puhuminen.

Varhaisissa seurakunnissa yksi syy opettaa kaiken luvallisuutta oli se, että monet juutalaistaustaiset kristityt pitivät kiellettynä esim. tiettyjen ruokien syömistä. Vapaus tässä asiassa liittyy siihen, että Vanha liitto oli päättynyt. Säädökset, jotka erottivat juutalaista kansaa muista kansoista, eivät enää ole voimassa. Ne säädökset ennakoivat Kristuksen tulemistä, mutta hänen tultuaan jokainen häneen uskova omistaa iankaikkisen elämän ilman Vanhan liiton säädöksiä. Evankeliumin puhtauden tähden oli siis välttämätöntä opettaa, että päättäneet säädökset eivät enää ole voimassa.

Meidän keskuudessamme kysymykset ruokasäännöksistä ja tietyistä juhla-ajoista omaatuntoa sitovina tuskin ovat kovin merkittäviä. Sen sijaan joidenkin suuntausten opetukset kieltävät uskovaa pitämästä kotonaan televisiota tai omantunnon asiana vaativat ehdotonta pitäytymistä alkoholista. Jumalan sana ei tällaisia kieltoja ja vaatimuksia sisällä, joten näissä asioissa vallitsee vapaus. Television omistaminen ja alkoholin käyttäminen ilman humaltumista eivät ole kiellettyjä.

Vapaudesta huolimatta kaikki ei ole hyödyksi. Apostoli Paavali opetti, että jos joku aivan oikein käsitti vapauden ruoka-asioissa, hänen ei pitänyt loukata veljeään, joka ei tätä asiaa vielä käsittänyt. Oli siis oikein tuon heikomman veljen tähden pidättäytyä syömästä ruokia, jotka olivat tälle

loukkaukseksi. Väärä käsitys ruoka-asioista ei sinänsä merkinnyt uskon kieltämistä, kunhan asianomainen vain turvasi Kristukseen Vapahtajanaan. Tällaisen ihmisen tausta huomioon ottaen saattoi kestää kauan, että hän omaksui oikean vapauden. Saattoi olla uskovia, jotka elämänsä loppuun asti toimivat vanhentuneiden säädösten mukaan, vaikka omistivat uskon Vapahtajaan. Heitä ei tullut loukata, joskaan ei myöskään antaa sitä käsitystä, että vanhat säädökset yhä olisivat voimassa.

Nyky aikaan sovellettuna on oikein pidättäytyä kokonaan käyttämästä alkoholia sellaisen uskovon seurassa, jolla olisi riski joutua alkoholista riippuvaiseksi. Televisiosta tulee valita, mitä ohjelmia katsoo ja välttää sellaista, missä jumalatonta elämää hyväksyttynä esitetään. Kaikessa tulee varoa riippuvuuden syntymistä esimerkiksi itsessään sallittuihin peleihin.

Apostolin opetus siitä, että kaikki on luvallista mutta kaikki ei ole hyödyksi, perustuu oikeaan käsitykseen Jumalan luomistyöstä ja ihmisen syntiinlankeemuksesta. Luomisen perusteella kaikki on hyvää ja oikein käytettynä sallittua. Syntiinlankeemuksen tähden itsessään hyvätkin asiat väärin tai tarpeettomasti käytettyinä voivat kietoa ihmistä väärin tekoihin tai loukata lähimmäistä. Siksi tarvitsemme oikean käsityksen sekä Jumalan luomistyön hyvästä luonteesta että harkintaa hänen hyvien lahjojensa käyttämisessä.

Kimmo Närhi

Opillinen varmuus

Varmuus tuntuu olevan ihmisille yhä vaikeampi asia. Epävarmuutta voi aiheuttaa lisääntynyt tiedon määrä. Sitä on tarjolla niin paljon, että kaikkeen on mahdollonta perehtyä. Toisaalta ihmiset ovat kuitenkin usein hyvin varmoja mielipiteistä, jotka perustuvat vain tunteisiin ja näppituntumaan. Tietovirrasta voi valita omaa käsitystään tukevat asiat ja jättää muun huomiotta.

Epävarmuus hiipii helposti myös uskon alueelle. Miten voi olla varma siitä, että oppi on oikea – varsinkin kun maailmassa on niin paljon ihmisiä, jotka ovat aivan varmoja selvästi väärästä opista?

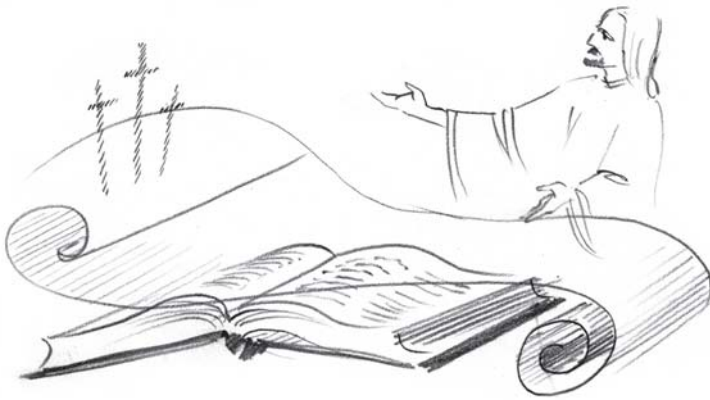
On hyödyllistä katsoa, miten varmuus ilmenee Raamatussa.

Johanneksen evankeliumissa kerrotaan, miten Pontius Pilatus kysyy Jeesukselta häntä kuulustellessaan: ”Mikä on totuus?” (Joh. 18:38) Kysymys jää näennäisesti vaille vastausta. Kuitenkin vastaus on koko ajan läsnä, jopa katsoo

silmiin. Kärsivä Jeesus kirkastuu Jumalan Poikana, syntisten Vapahtajana. Pääsiäisaamu vahvistaa hänen sanomansa ja osoittaa hänet varmasti Jumalan Pojaksi, Kristukseksi ja Pelastajaksi. Jeesus todella on tie, totuus ja elämä, kuten hän sanoi. Hän on totuus.

Uskon totuuksien tunteminen on Jeesuksen tuntemista Kristuksena ja Jumalan Poikana. Sitä meille ei ilmoita liha eikä veri, siis mikään inhimillinen, vaan Isä, joka on taivaassa. (Matt. 16:16–17) Kristuksen persoonaan perustuu viime kädessä myös kristityn opillinen varmuus.

Sanoma Kristuksesta on evankeliumi. Sitä julistivat Jeesuksen lähettämät apostolit. Apostoliseen evankeliumiin ei Raamatussa liity mitään epävarmuutta: apostolit kuvataan valmiina vaikka kuolemaan sanomansa takia. Perimätiedon mukaan niin tapahtuikin heille kaikille Johannesta lukuun ottamatta. Paavali oli niin varma

julistamastaan evankeliumista, että lausui kiroustuomion niille, jotka opettivat toisenlaista evankeliumia. (Gal. 1:9)

Apostolien oli mahdollista olla varmoja, koska sanoma ei ollut heidän eikä kenenkään toisen ihmisen sanoma. Inhimilliselle tiedolle on ominaista epävarmuus. Evankeliumin sanoma sen sijaan on jumalallinen Kristus-sanoma. Se itse vakuuttaa ja synnyttää uskon Pyhän Hengen todistuksen kautta. Isä Jumala vetää Jeesuksen luo. Hän ilmoittaa, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika. Jumalan Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen. Kyse on siis siitä, että evankeliumissa Jumala itse ilmoittaa itsensä ihmiselle.

Evankeliumia julistivat ennen Jeesusta profeetat ja hänen jälkeensä apostolit. Profeettojen opetus on talletettuna Vanhaan testamenttiin. Apostolien opetus taas on luotettavasti talletettuna Uuden testamen-

tin kanonisiin kirjoihin. Kristuksesta todistava Pyhä Henki toimii kirjoitusten kautta: ”Kaikki pyhät kirjoitukset ovat Jumalan Hengen vaikutuksesta syntyneet”, Jumalan henkeyttämät. (2 Tim. 3:16)

Entä varmuus muissa asioissa kuin evankeliumissa? Raamatussa on opetusta niistäkin. Varmuus löytyy viestin alkuperästä. Siitä, minkä Jumala on ilmoittanut, voi olla varma. Kristus-evankeliumi on kirkkaus, joka valaisee Kirjoitukset ja niiden sisältämän kristillisen opin sekä myös todistaa ne oikeiksi. Apostolien ja profeettojen sana on varmaa opetusta.

Epävarmoilla ihmisillä on varma sana. Vaikka emme tietäisi jollakin hetkellä vastausta kaikkiin kysymyksiin, tiedämme, että Jumalalla on vastaukset. Hän on ilmoittanut ne niihin kysymyksiin, jotka meidän on tarpeen tietää pelastusta ja kristillistä elämää varten.

Vesa Hautala

Ihminen ei ole pelkkä sielu

Kun Jumala loi ihmisen, hän ei luonut häntä henkiolennoksi. Sen sijaan Jumala loi ihmisen maan tomusta. Jumala loi ihmisen olennoksi, jolla on sekä ruumis että sielu. Siksi voimme luomisen pohjalta todeta, että ruumis ja ruumiilliset asiat eivät ole pahoja eivätkä halveksittavia asioita. Ovathan ne Jumalan luomia.

Sen sijaan monissa maailmankatsomuksissa, uskonnoissa ja filosofioissa ajatellaan, että ruumiilliset asiat ovat pahoja. Ainoastaan henkiset asiat nähdään hyvinä ja tavoiteltavina. Tällainen ajattelu on kuitenkin selvästi epä-kristillistä. Kristityn tulee sen sijaan nähdä myös ruumiilliset asiat Jumalan hyvään luomistyöhön kuuluvina asioina.

Se, että ihminen on luotu ruumiin ja sielun kokonaisuudeksi, näkyy myös käytännössä ihmisen elämässä. Ruumista ja sielua ei voi erottaa toisistaan, ikään kuin ne olisivat kaksi toisistaan riippumatonta aluetta, jotka eivät ole missään tekemisissä toistensa kanssa. Päinvastoin, tiedämme, että ruumiilliset asiat vaikuttavat sieluun ja sieluun liittyvät asiat vaikuttavat ruumiiseen. Kun puhumme esimerkiksi psykosomaattisesta sairaudesta, puhumme silloin fyysisestä sairaudesta, jolla ei kuitenkaan ole fyysistä aiheuttajaa, vaan jonka aiheuttaa ihmisen oma mieli. Jos esimerkiksi jonkun mieli on ahdistunut tai masentunut, tästä saattaa olla seurauksena myös fyysisiä oireita. Toisaalta, tiedetään esimerkiksi, että sellainen vakavaa sairautta sairastava ihminen, joka haluaa vahvasti parantua, parantuu todennäköisemmin, kuin sellainen, jolla ei tällaista vahvaa halua ole. Näin siis ihmisen mieli voi vaikuttaa sekä negatiivisesti että positiivisesti hänen ruumiiseensa. Samalla tavalla myös ruumiilliset asiat voivat vaikuttaa joko negatiivisesti tai positiivisesti ihmisen mieleen. Esimerkiksi jokin fyysinen vaiva voi aiheuttaa masennusta, kun taas oikeanlainen liikkuminen voi parantaa ihmisen mieltä ja henkistä jaksamista.

Tämä ihmisen todellisuus ruumiin ja sielun kokonaisuutena näkyy myös siinä, millä tavalla Jumala on tekemisissä ihmisen kanssa. Läpi Raamatun voimme lukea, kuinka Jumala toimii juuri konkreettisten, ruumiillisten asioiden kautta. Jumala antoi esimerkiksi sateenkaaren merkiksi siitä, että enää ei tule vedenpaisumusta maan päälle. Vanhan liiton merkiksi Jumala asetti poikalasten ympärileikkauksen. Erilaiset eläinuhrit ja jumalanpalvelus ilmestysmajassa ja temppeleissä olivat hyvin konkreettisia, ruumiillisia asioita. Niin myös Uudessa liitossa kaste ja ehtoollinen ovat hyvin konkreettisia, ruumiillisia asioita. Kaste ja ehtoollinen välittävät meille Jumalan armon ja iankaikkisen elämän. Koska ihminen on myös ruumiillinen olento, Jumala käyttää myös tällaisia hyvin kouriintuntuvia asioita välittämään meille syntien anteeksiantamuksen. Ne ruumiilliset elementit, jotka sakramenteissa ovat, auttavat myös meidän sieluamme uskomaan, että me todella olemme saaneet omaksemme syntien anteeksiantamuksen.

Dani Puolimatka

Jumalanpalvelus, sielu ja ruumis

Jumalanpalveluksessa ei ole läsnä ainoastaan henkinen puoli, vaan siinä on myös vahvoja fyysisiä elementtejä. Tämä heijastaa sitä, että ihminen on luotu sielun ja ruumiin kokonaisuudeksi. Niinpä jumalanpalveluksen ruumiillisilla asioilla on oma tärkeä paikkansa. Toki tärkeämpää kuin se, minkä väriset kukat alttarilla on, on se, että jumalanpalveluksessa julistetaan puhdasta evankeliumia Kristuksesta. Mutta meidän ei pidä myöskään vähätellä jumalanpalvelukseen kuuluvien maallisten elementtien merkitystä. Omalla paikallaan ne opettavat seurakuntaa, tukevat ihmisen hengellistä kasvua ja elämää ja vahvistavat uskoa.

Kun esimerkiksi nousemme seisomaan Jumalan sanaa kuullaksemme, se opettaa meille sitä, kuinka Jumalan sana on tärkeä ja kallis asia, jota tulee kuulla vakavasti ja hartaalla mielellä. Tällainen ruumiillinen asia kuin seisomaan nouseminen ei ainoastaan opeta meille tätä asiaa, vaan koska me olemme ruumiin ja sielun kokonaisuus ja koska ruumiilliset asiat vaikuttavat sieluun ja päinvastoin, se, että nousemme seisomaan esimerkiksi Jumalan sanaa kuullaksemme auttaa meitä myös konkreettisesti sielussamme suhtautumaan Jumalan sanaan vakavasti ja kunnioituksella. Kun polvistumme ehtoollispöytä, polvistuminen auttaa sieluamme ymmärtämään, kuinka vakavasta ja tärkeästä asiasta on kyse, kun me polvistumme pyhän Jumalan edessä ottamaan vastaan Kristuksen todellisen ruumiin ja veren. Konkreettinen polvistuminen myös synnyttää meidän sielussamme sellaista vaka-

vuutta ja hartautta, joka ei välttämättä sinne syntyisi ilman polvistumista, ainakaan yhtä helposti.

Samoin se, minkälainen jumalanpalvelus on ulkoisesti, heijastaa sitä, mitä me uskomme. Jos esimerkiksi joisimme ehtoollisviinin muovisista kertakäyttökupeista, mitä se kertoisi siitä, mitä uskomme ehtoollisesta? Emme tietenkään voi sanoa, että tällainen olisi sinänsä syntiä tai väärin. Mutta miten on, pidätkö sinä asioita, jotka ovat kertakäyttöisissä muoviasioissa, tärkeinä vai halpa-arvoisina? Laittaisitko sinä normaalioloissa arvokkaista raaka-aineista tehdyn juhla-aterian kertakäyttölautasiin? Ehtoollisessa meille jaetaan mitä kallein asia: Kristuksen todellinen ruumis ja veri meidän syntiemme anteeksiantamiseksi. Tämän pitäisi myös näkyä siinä, miten käytännössä vietämme ehtoollista. Samoin jos esimerkiksi pastori toimittaa jumalanpalveluksen ja ehtoollisenvieton lenkkitossuissa ja lippalakissa, niin minkälaisen viestin tämä antaa ihmisille? Sen, että ei tässä ole mistään kovin tärkeästä ja pyhästä asiasta kysymys, johon olisi syytä suhtautua asianmukaisella vakavuudella ja hartaudella.

Näin ruumiilliset asiat jumalanpalveluksessa sekä edistävät meidän hartauttamme, opettavat meitä ja heijastavat myös sitä, mitä me uskomme. Siksi jumalanpalveluksessa olevat ulkoiset asiat eivät ole missään nimessä yhden-tekeviä, vaan tulisi tarkkaan harkiten miettiä, millä tavalla jumalanpalvelus toteutetaan myös ulkoisesti.

Dani Puolimatka

Älä turmele Jumalan temppeliä!

”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.” (1. Kor. 3:16–17) Raamatussa varoitetaan kristittyä turmelemasta Jumalan temppeliä. Jumalan Henki asuu kaikissa kristityissä, ja siksi heidän ruumiinsa ovat Pyhän Hengen temppeleitä.

Miten me voimme turmella Jumalan temppelin? Paavali kirjoittaa hieman myöhemmin: ”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: ’Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.’ Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan. Paetkaa haureutta. Kaikki muu synty, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan. Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.” (1. Kor. 6:15–20)

Korinton seurakunnassa oli mahdollisesti sellaisia, jotka ajattelivat,

että ruumiillisilla asioilla ei olisi merkitystä, ja siksi he pystyisivät edelleen käymään pyhäkköprostituotujen luona, joka oli yleinen ja hyväksytty käytäntö pakanoiden keskuudessa tuohon aikaan. Kuitenkin Paavali puhuu tässä, kuinka kristittyjen ruumiit ovat Pyhän Hengen temppeleitä. Siksi sillä on myös suuri merkitys, mitä kristitty ruumiillaan tekee. Ruumiillinen todellisuus ei ole irrallaan hengellisestä todellisuudesta.

Kristityn ei tule käyttää ruumistaan haureuteen, sillä se turmelee ja saastuttaa Jumalan temppelin. Siksi kristityn tulee paeta kaikkea haureutta. Se, joka elää haureudessa, ei voi periä Jumalan valtakuntaa: ”Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkoajat, ei hekumoitsijat eikä miehimyksiset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.” (1. Kor. 6:9–10) Jos ihminen käyttää ruumistaan haureuteen, Pyhä Henki pakenee. Ihminen ei voi elää haureudessa ja olla samaan aikaan Pyhän Hengen temppeli. Paetkaamme siis kaikkea haureutta, ja kirkastakaamme sen sijaan Jumala ruumiissamme käyttäen ruumistamme kaikkeen sellaiseen, mikä on hyvää, puhdasta ja oikeaa.

Dani Puolimatka

KAMMOA PAHAA!

”Olkoon rakkaus vilpiton, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.” (Room. 12:9)

Tämä Raamatun kohta kertoo meille, kuinka meidän tulisi suhtautua pahaan. Paha on asia, johon meidän ei tule suhtautua pen-seästi tai välinpitämättömästi. Sen sijaan meidän tulee kammota sitä. Paha on asia, josta meidän tulisi kauhistua.

Saatat ajatella, että totta kai paha on kauhea asia. Maailmassa on paljon pahoja asioita, kuten ihmiskauppaa, kidutusta jne. Kammok-sut tällaista pahuutta. Pidät sitä iljettävänä ja kauheana.

Mutta suhtaudutko näin myös omaan pahuuteesi? Kammoatko sinä omaa syntiäsi? Sinun pahoja ajatuksiasi ja tekojasi? Usein suhtaudumme juuri omaan syntiimme ja pahuuteemme välinpi-tämättömästi ja laimeasti. Syntimme ei meitä kauheasti hetkauta. Saatamme ajatella: ”Mitä nyt jos joskus vähän ajattelen pahoja asioita, ei se ole niin vaarallista.”

Mutta meidän tulee kammota myös sitä pahuutta, joka asuu meissä. Meidän tulisi suhtautua syntiimme kammoksuen ja karttaa sitä kuin ruttoa. Synti ja pahuus ovat aina kauheita asioita. Myös se synti ja pahuus, joka on meissä. Kammotkaamme siis aina kaikkea pahuutta ja paetkaamme sitä. Riippukaamme sen sijaan aina kiinni kaikessa hyvässä ja oikeassa.

Kuinka kestän kiusauksissa ja ahdistuksissa?

Usko Jeesukseen Vapahtajana merkitsee syntien anteeksisaamista sekä vapautta synnin ja kuoleman vallasta. Uskovalla on siis tässä suhteessa valtava vapaus. Kuitenkin tämä elämä on kiusausten ja ahdistusten sävyttämää. Onneton, suorastaan väärä on sellainen oppi, joka selittää uskon vapauttavan maallisesta ahdingosta. Apostoli Paavali kirjoitti: ”Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan.” (Apt. 14:22) Samoin maallinen elämä, kiusaaja, maailma sekä oma lihamme saavat aikaan kiusauksia langeta synteihin, jopa luopua uskosta.

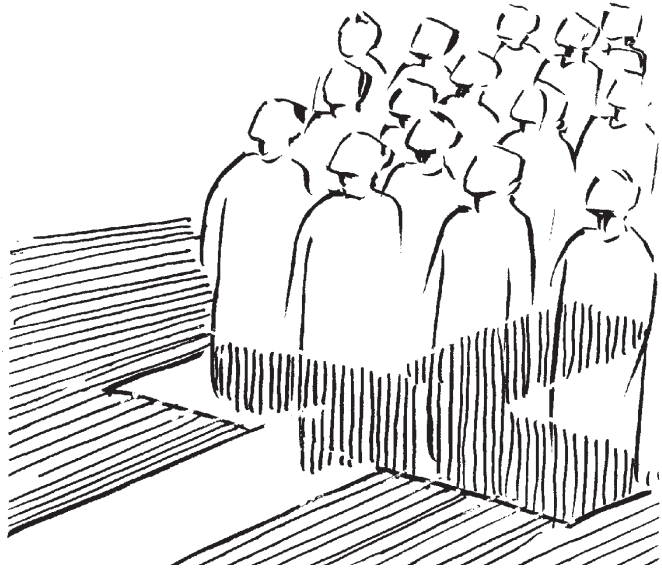
Kysymys kiusauksissa ja ahdistuksissa kestämisestä on siis hyvin tärkeä ja liittyy jokapäiväiseen uskossa vaeltamiseen. Tämän kysymyksen esittäminen omakohteisesti on myös terveellistä. Johdattaahan se paneutumaan niihin keinoihin, joita Jumala sanassaan tuo avuksemme.

Ensiksi on huomattava, että kiusausten alkuperä liittyy syntiin. Jaakobin kirjeestä luemme: ”Äl-

köön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: ’Jumala minua kiusaa’; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa. Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee.” (Jaak. 1:13,14) Jumala siis ei ole kiusauksen alkuperä. On siis torjuttava sellainen ajatus, että mikä vain on inhimillistä, olisi myös sellaisenaan hyväksyttävää. Ei, Jumalan käskyjen rikkominen ja myös kiusaus siihen on syntiinlankeemuksesta peräisin.

Huolimatta siitä, että ihmisen oma himo on kiusauksen yksi lähde, ihminen ei omin voimin voi voittaa kiusausta. Tässä tulee kysymykseen usko, nimittäin se, että kiusattuna ollessasi tai kiusauksen tultua syntiin langettuasi tunnusta syntisi Jumalan edessä ja uskot hänen armosanansa. Tämä uskon tie on koeteltu. Sillä tavoin tulivat takaisin ja säilyivät Jumalan lapsina Daavid, Pietari ja kaikki muut armolapset.

Ahdistukset merkitsevät tämän katoavan maailman tuottamia vaivoja. Niitäkään emme voi välttää.

Vapahtaja sanoi, että ennen loppua tulee erityinen suuri ahdistus. Ahdistusten kestämisen perustaksi apostoli Paavali esittää Kristuksen tuoman vanhurskauden ja iankaikisen elämän toivon: ”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä

Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.” (Room. 5:1-5)

Yllä mainittu kohta sisältää toivomme ytimen ja on mitä lohduttavin Jumalan sana ahdistuksissa. Ahdistettuna saat katsoa taaksepäin Kristuksen tekemään rauhaan, joka merkitsee sinunkin syntiesi anteeksiantamusta. Saat myös katsoa eteenpäin uskon päämäärään eli siihen kirkkauteen, jonka Jumala on omilleen valmistanut. Näin tehdesi voit yhtyä myös apostolin opetukseen: ”Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.” (Room. 8:18) ja tämän toivon varassa kestää ahdistuksissa.

Kimmo Närhi

Sävyisyys

Jumalan sana korostaa sävyisyyttä. Sananlaskuissa sanotaan: ”Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen.” (Sananl. 15:4) Sävyisyys viittaa nöyrään ja lempeään asenteeseen toisia kohtaan. Käsitellen tässä muutamaa Raamatun mainitsemaa aihepiiriä, jossa sävyisyys on esillä.

Sävyisyyden tulisi leimata seurakunnan elämää yleisesti: ”Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä.” (Ef. 4:1–3). Tässä mainittu hiljaisuus on tarkasti käännettynä sävyisyyttä. Apostoli painottaa sitä, kuinka tärkeää on, että elämme keskinäisessä lempeydessä ja nöyryydessä pitäen toisiamme itseämme parempana. Niin saatana ei pääse repimään Hengen luomaa ykseyttä hajalle. Ovathan ylpeys, katkeruus ja kauna hänen parhaita välineitään, kun hän pyrkii aiheuttamaan haittaa Kristuksen evankeliumille ja meidän keskinäiselle yhteydellemme.

Raamattu puhuu sävyisyydestä jopa silloin, kun esillä on toisten nuhteleva. Galatalaiskirjeessään apostoli Paavali kirjoittaa: ”Veljet, jos joku tavaataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.” (Gal. 6:1). On merkillepantavaa, että Paavali jatkaa tässä ajatuksella, että ojentaja itsekin voi joutua kiusaukseen. Oikeaa sävyisyyttä luonnehtiikin oman heikkouden tunteminen. Se antaa lempeän hengen, joka haluaa tukea toista ja olla hänen rinnallaan eikä nousta yläpuolelle.

Sävyisyys on esillä myös Pietarin opetuksessa evankelioimiseen liittyen: ”pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla.” (1 Piet. 3:15) Tämä on valtavan tärkeä ohje! Todistuksemme valuu hukkaan, jos emme tee sitä oikeassa hengessä. On tärkeää, että kun kerromme toivostamme, se tapahtuu nöyrästi. Siinähan syntinen kertoo toiselle suuresta aarteesta, jonka on löytänyt. Evankeliointi ei ole oman erinomaisuuden rummuttamista eikä toisen vähättelyä, vaan Jeesuksen kirkastamista ainoana ratkaisuna synnin ongelmaan.

Kaiken meidän sävyisyytemme perustana on hän, joka on ”hiljainen ja nöyrä sydämelteään” (Matt. 11:29). Paavali nimenomaan kehottaa kristittyjä hurskaaseen vaellukseen Kristuksen sävyisyyden kautta (2 Kor. 10:1). Kristuksen tähden saamme kaiken kovuutemme anteeksi. Hän antaa meille myös halun suhtautua lähimmäisemme sävyisästi.

Mika Bergman

Jumalan antamien kykyjen kehittäminen

Kun Jumala on luonut itse kunkin meistä, hän on antanut kaikille tiettyjä luonnollisia kykyjä. Joillain voi olla lahjoja esimerkiksi musiikin alueella, joku toinen on kielellisesti hyvin lahjakas, toinen on taitava tekemään käsillään asioita, toinen on hyvä matematiikassa jne. Jokaisella ihmisellä on oma ainutlaatuinen yhdistelmä kykyjä. Jumala on ne hänelle suonut.

Se, että on luontainen lahja johonkin, ei kuitenkaan tarkoita, että ihminen hallitsisi jonkun kyvyn täydellisesti luonnostaan. Lahjakkaimpienkin ihmisten täytyy edistää ja kehittää kykyjään. Jos joku erityisen lahjakas ihminen ei koskaan harjoita kykyjään millään tapaa, niin hänen kykynsä eivät kehity ja hän saattaa taidoissa jäädä jopa sellaisen taakse, jolla ei ole yhtä paljon luontaisia kykyjä, mutta joka harjoittaa kykyjään ahkerasti.

Kaikki kyvyt mitkä olemme saaneet, olemme saaneet Juma-

lalta lahjaksi, niin että voisimme kyvyillämme palvella Jumalaa ja lähimmäisiämme. Siksi kristityn on paikallaan kehittää ja käyttää niitä kykyjä, jotka hänellä on. Voimme käyttää kykyjämme monella eri tavalla ja erilaisissa kutsumuksissa ja yhteyksissä. Eri ihmiset voivat olla kutsuttuja käyttämään samanlaisia kykyjä erilaisissa asioissa. Oleellista on se, että ymmärrämme kykyimme olevan Jumalan lahjaa, ja että Jumala on antanut ne meille, jotta voisimme niillä eri kutsumuksissamme palvella Jumalaa ja lähimmäisiämme. Siksi meidän ei tule vain ajatella, mitä iloa meillä itsellämme on niistä kyvyistä, jotka Jumala on meille suonut, vaan miten voimme niillä palvella muita. Siksi meitä kutsutaan myös kehittämään kykyjämme ja käyttämään niitä Jumalan kunniaksi ja lähimmäisemme parhaaksi.

Dani Puolimatka

Jumalan lohdutus niille, joilla on vaivaavia ja pahoja ajatuksia

Monilla kristityillä on ongelma, josta heidän on vaikea puhua tai etsiä siihen apua. Kautta aikojen on ollut lukemattomia kristittyjä, joilla on ollut pahoja tai jopa herjaavia ajatuksia, joiden kanssa he eivät halunneet olla missään tekemisissä. Eräs kristitty sanoi: "Hirvittävät ajatukset piinaavat minua. Mihin menenkin, jumalanpilkka hiipii esiin. Työssäni tulee usein mieleen kauhea houkutus ja jopa nukuessani pahan kuiskaukset säikähtävät minut unestani. En voi päästä eroon tästä hirvittävästä kiusauksesta."

Lukemattomia kirjoja voitaisiin kirjoittaa pahoista ja tunkeutuvista ajatuksista. Tunkeutuva ajatus on ei-tervetullut tahaton ajatus, kuva tai epämiellyttävä idea, joka saattaa tulla pakkomielleeksi. Se järkyttää tai ahdistaa ja voi vaikuttaa vaikealta ellei jopa mahdottomalta hoitaa tai poistaa. Useimmille ihmisille tunkeutuvat ajatukset ovat "lyhyt-ikäinen mielihäiriö". Huomattava kanadalainen psykologi esitti kyselyn "terveille" opiskelijoille, jotka lähes kaikki myönsivät, että heillä oli näitä ajatuksia silloin tällöin, mukaan lukien ajatuksia seksuaalisesta väkivallasta ja käytännöistä, herjaavista tai säädyttömistä kuvista, ajatuksia vanhempien ihmisten tai läheisen vahingoittamisesta, väkivallasta

eläimiä tai lapsia kohtaan ja impulsiivisia tai loukkaavia purkauksia. Niinpä pahat ajatukset ovat yleisiä ihmisten joukossa ja ovat melko varmasti olleet olemassa läpi koko inhimillisen olemassaolon ajan.

Valitettavasti ongelma on vakavampi niille, jotka kärsivät koko elämänsä taistelevat obessive compulsive disorderin (OCD) eli pakko-oireisten häiriöiden kanssa, joissa ihmiset tuntevat tarvetta tarkastaa asioita ja suorittaa tietyt rutiinit, tai velloa tietyissä ajatuksissa toistuvasti. Pakkomielteisiin liittyvät ajatukset ja toimet voivat tuntua kontrolloimattomilta. Tavallisiin toimiin kuuluu käsien pesu, asioiden laskeminen ja sen tarkistaminen, onko ovi lukossa. Kun äkilliset ja tunkeutuvat ajatukset ilmaantuvat pakko-oireisten häiriöiden kanssa kamppaileville, he ovat muita huomattavasti kykenevämpiä jättämään epämiellyttävät ajatukset huomiotta ja usein huolehtivat niistä kohtuuttomasti, mikä saa ajatukset tulemaan toistuvimmiksi ja jopa ahdistavimmiksi! Sellaisista ajatuksista saattaa tulla pakkomielleitä, jotka ovat niin lamauttavia, vaikeita ja alituisesti läsnä olevia ajatusten vaihdellessa väkivallan, seksin ja jumalanpilkan välillä.

Kristityt eivät ole immuuneja pakkomielteenomaisille ja pakonomaisille ajatuksille. Miten ihminen reagoi tunkeutuviin ja pahoihin ajatuksiin, saattaa määrittää sen, tuleeko niistä vaikeita, pakkomielteisiä tai hoitoa vaativia. Pakkomielteen toteuttaminen saattaa näyttää vähentävän ahdistusta, mutta todellisuudessa se tekee vahvemmaksi tarpeen suorittaa pakkomielle joka kerta, kun se toistuu, vahvistaen tunkeutuvat ajatukset. Siten pakkomielle palaa ja on vahvempi. Lisäksi ajatusten tukahduttaminen vain tekee ne vahvemmiksi!

En halua teoretisoida tätä aihetta. Tosiasia on, että kun synti asettui ihmiskuntaan, se toi mukanaan kuoleman ja kaikki tunnetut inhimilliset vaivat, mukaan lukien pahat ajatukset! Näin "Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?" (Jer. 17:9). "Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset" (Matt. 15:19). "Sillä niinkuin hän mielessään laskee, niin hän menettelee" (Sananl. 23:7). Sellainen on raamatullinen todistus ihmissydämestä, kaikista ihmissydämistä. Ei siis ole "yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse" (Luu. 15:7) mahdollista yhdenkään piiloutua. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23). Ihmissydämen käskyt ja ajatukset ovat pahoja [sen] nuoruudesta lähtien. Se itse on pahojen ajatuksien, halujen, sanojen ja tekojen "pohjaton lähde" (C.F.W.

Walther). Jokainen kamppailee huo- nojen ja pahojen ajatuksien kanssa. Mutta joillekin kamppailu ei ole vain pakonomainen ja pakkomieli- nen, siitä tulee ahdistava ja se usein johtaa orjuuteen ja epätoivoon.

Ei ole yllättävää, että rakastettu oppi-isämme, Martti Luther, myös kamppaili pahojen ajatuksien kans- sa! Lutherilla oli impulsseja kirotta Jumala ja Jeesus, ja häntä piinasi- vat kuvat perkeleestä.

Samalla kun syntiinlankeemus toi sairauden maailmaan, ihmis- mielen vaivat mukaan luettuna per- kele epäilemättä pyrkii käyttämään mitä tahansa vetääkseen meitä kau- as Jumalasta. Kyllä, sydän on paha, ja perkele tietää kuinka tuhota sy- dämien ja kiusata ajatuksilla ja ha- luilla, jotka ovat kaikissa ihmisissä. Perkele menee askeleen eteenpäin. Hänellä on "tuliset nuolet", pahojen ajatuksien asevarasto, joilla hän ampuu kristittyjä. Ja häidin tuskin, kun hän on ampunut tuliset nuolensa, hän juoksee omalle tunnolle, syyttää sitä ja yrittää saada henki- lön tuntemaan itsensä syylliseksi ja uskomaan, ettei hänellä ole mitään mahdollisuutta toivoon ja pelastuk- seen. Tämä on vain sentyyppinen asia, jota meidän pitäisi odottaa "valheiden alkuunpanijalta" –, "Koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä" (Joh. 8:44). Me emme kuitenkaan ole ilman Jumalan apua perkeleen valheita ja tulisia nuolia vastaan. Jumala muistuttaa mei- tä pyhässä Sanassaan pukemaan yllemme Jumalan koko sota-asu. "Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jol-

la voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet " (Ef. 6:16). Toisin sanoen jokaisessa taistelussa tarvitsette uskon kilpeänne estääksenne tuliset nuolet, jotka saatana on tarkoittanut teille. Tarvitsemme uskoa, ja uskomme on vahvistuttava päivittäin! Tämän vuoksi kristitty mielihyvin kuulee saarnaa, niin että hänen uskonsa vahvistuu. Hän muistelee kastettaan, jossa Jumalan teon kautta hän on "Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi" (1 Kor. 1:30). Näin kristitty ei turvaudu itseensä vanhurskauden, pyhityksen ja lunastuksen saamiseksi, vaan Jeesukseen – että nämä asiat tulevat häneltä ja niistä tehdään meidän omamme.

Jeesus näki, että me emme voineet voittaa ilmapallan hallitsijaa; Hän tiesi, että meidän pitäisi olla vastustajastamme hyvin huolestuneita. Kun Kristus näki meidän tilamme, hän kuoli jumalattomien puolesta. Laskekaa uskonne ankuri tälle: Jeesus kuoli teidän puolestanne. Muistakaa Martin Lutherin tapaa katkaista perkeleen pää hänen omalla miekallansa. "Sinä", perkele sanoi Martin Lutherille, "olet syntinen." "Kyllä" hän sanoi: "Kristus kuoli pelastaakseen syntiset." Näin Luther iski häntä omalla miekallaan. Kätkeytykää tähän turvapaikkaan ja pysykää siellä: "Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä". Jos pidätte kiinni tuosta totuudesta ja uskotte sen, niin herjaavat ajatuksenne, joita teillä ei ole voimia ajaa pois,

poistuvat itsestään; saatana näkee, että hän ei edisty kiusaamalla teitä niillä. Uskossa Kristukseen nämä pahat ajatukset ovat kyllä perkeleen pistoksia, mutta taistellessanne niitä vastaan uskossa Kristukseen niistä tulee kuin kadun mellakojien kiroilua ja valheita. Olette vapaat Kristuksessa olemaan kuuroja näille ajatuksille. Vaivaavien ja pahojen ajatuksien ryntäyksessä henkilö on usein samassa asemassa kuin sairas nainen (Matt. 9:21), joka ei voinut tulla Jeesuksen luokse kansanjoukon painaessa ympärillä. Kuitenkin hän kurotti sormensa ja kosketti Herran vaateen tupsua ja hänet parannettiin. Usko, joka on Jumalan lahja, tekee samoin. Jeesus kuoli syyllisten puolesta, "jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi". Hän ei kieltäydy ottamasta vastaan heitä, jotka ovat vastakoisesti pahojen ajatusten vankeja. Heittäkää itsenne hänen varaansa, ajatuksenne ja kaikki. Hän on apunne ja lohdutuksenne. Usko ei katso itseään tai sen omaa voimaa, vaan yksinomaan Jeesukseen. Jeesus on se, joka hiljentää paholaisen hirvittävät kuiskeet. Hän voi auttaa teitä näkemään perkeleen houkutukset oikeassa valossa, niin että ne eivät huolestuta teitä. Hän voi ja lohduttaa teitä omalla tavallaan ja lahjoittaa teille täydellisen rauhan (Jes. 26:3). Luottakaa Häneen tässä ja kaikessa.

Ihmislunnon ja heikon uskon takia ihmiset eivät voi olla omaamatta kaikenlaista pahaa, myös pahoja ajatuksia, enempää kuin he voivat välttää muita tunteita,

jotka ovat synnin värittämiä, kuten vihaa, kärsimättömyyttä ja himoa. Luther opetti, että ette voi estää ajatuksia ja kiusauksia tulemasta mieleenne. Älkää antako kuitenkaan näiden ajatusten piintyä mieleenne, niin että he alkavat vaikuttaa ajatustapoihinne. Teidän tulee seurata erakon neuvoja, jolle nuori mies valitti mieleensä tulevista himokkaista ajatuksista ja muista kiusauksista. Vanha mies kertoi hänelle, että "lintu kyllä voi lentää pääsi yli, mutta älä anna sen tehdä pesää pääsi päälle." Näitä ajatuksia voi hyvin olla, mutta antakaa niiden pysyä juuri siinä—ajatuksina. Älkää antako niiden kasvaa niin suuriksi, että teidän täytyy reagoida niihin. Perkele on kiusaaja. Mitä enemmän hän näkee jonkin ärsyttävän teitä, sitä enemmän hän jatkaa entiseen malliin. Jos hän kuitenkin pitää teitä välinpitämättöminä, hän menettää kiinnostuksen tuota hyökkäysmenetelmäänsä kohtaan.

Kun pahat ajatukset ilmaantuvat, olette vapaat Kristuksessa olemaan pelkäämättä, "silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen", (Hepr. 12:2). Jättäkää rohkeasti huomiotta huolestuttavat ajatukset! Katsokaa teidän täydelliseen Herraanne ja muistakaa, että olette täydelliset hänessä. Olette Jumalan edessä yhtä täydellisiä, aivan kuin ette olisi koskaan tehneet syntiä; vanhurskauden Herra on varustanut teidät vanhurskauden kuninkaallisella viitalla, joka on täysin ansaitsematon— teillä on Jumalan vanhurskaus. Kristuksessa mikään synneistänne ei voi tuomita teitä. Syntinne asetettiin Kristuksen

ylle. Ette ole enää itsenne varassa, vaan Kristuksessa. Kelpaamisenne Jumalalle ei riipu teistä, vaan teidän Herrastanne. Olette aivan yhtä Jumalan hyväksymät tänään, kaikessa syntisyydessänne ja vaikeavain ajatuksin, kuin seisossanne hänen valtaistuimensa edessä, vapaina kaikesta turmeluksesta. Joten kehotan teitä, pysykää tässä erinomaisessa ajatuksessa—Kristuksen täydellisyydessä! Sillä olette "täytetyt hänessä". Vapahtajan vanhurskauden vaate yllänne olette yhtä pyhät kuin Pyhä. "Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme." Älkää tuhlatko hetkeäkään pohdiskelemalla niitä sydämen ajatuksia tai pahan liekehtiviä ohjuksia! Hymykasvoillanne muistakaa, että Jumala "meidän tähtemme teki [Jeesuksen] synniksi, että me hänessä tulimme Jumalan vanhurskaudeksi." Huomio ei ole mieleenne tulevissa ajatuksissa, vaan se pikemminkin keskittyy Jumalan ajatuksiin, jotka löytyvät hänen Sanansa tutkimisessa: "Kun minulla on sydämessäni paljon murheita, niin sinun lohdutuksesi ilahuttaa minun sieluni." (Ps. 94:19). "Mutta kuinka kalliit ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala, kuinka suuri on niitten luku!" (Ps. 139:17). Antakaa Jumalan ajatuksien hänen Sanassaan, ja hänen ajatuksensa teistä täyttää mieleenne. Älkää tuhlatko hetkeäkään pohdiskelemalla näitä muita ajatuksia. Pitäkää silmänne Jeesuksessa!

Ned Brockwell

Oikea suhde ajallisiin

Ikuisuuden näkökulma

Kuinka pitkä on iankaikkisuus? Raamattu puhuu katoavaisista ja katoamattomista aarteista. Katoavilla, ajallisilla asioilla on loppu. Iankaikkisilla ei ole. Katoamattomat aarteet ovat siksi käsittämättömän paljon arvokkaampia kuin katoavat.

Kristitty katselee aikaa iankaikkisen Jumalan kanssa. Jumala on ilmoittanut meille itsensä. Hänen lapsinaan katselemme ajallisiakin asioita Isän iankaikkisesta näkökulmasta.

Ihminen on helposti sokea iankaikkisuuden näkökulmalle, kristittykin. Siksi Jumala usein muistuttaa meitä tulevasta toivosta ja kirkkaudesta, että kilvoittelisimme säilyttääksemme sen uskon kautta ja tehdäksemme hyvää, kun meillä vielä on aikaa. (Gal. 6:10).

Oikea suhtautuminen ajallisiin lähtee sen ymmärtämisestä, että ajallisten asioiden arvo on mitätön iankaikkisiin verrattuna. Toisaalta taas tässä ajassa tapahtuvilla asioilla on valtava arvo, koska ne vaikuttavat iankaikkisuuteen.

Matkalla

Tässä elämässä kristitty on matkalla. Hän nauttii Jumalan lahjoista tässä ajassa. Katoavaisuudessaankin ne ovat hyviä ja kiitämme niistä. Mutta niihin ei pidä kiinnittää sydäntään. Niistä ei pidä tehdä perimmäistä turvaa ja päämäärää itselleen.

Jeesus varoitti, etteivät ”tämän elämän huolet, rikkaus ja hekumat (synti-

set nautinnot)” (Luuk. 8:14) tukahduttaisi uskoamme, ja etteivät ”päihitymys ja elatuksen murheet” (Luuk. 21:34) raskauttaisi sydäntämme, niin että valvominen unohtuu.

Jeesus opetti katsomaan kedon kukkia. ”Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset?” (Matt. 6:30) Kuituva ruoho ja kukat ovat Raamatussa usein käytetty kielikuva katoavaisuudesta. Kuitenkin Jumala pitää niistä huolen. Varmasti hän huolehtii meidänkin katoavaisesta elämästämme. Hän antaa sen, mitä matkallamme tarvitsemme.

Lähimmäisen parhaaksi

Kristitty käyttää ajallista iankaikkisiin päämääriin. Teemme ikuisia ystäviä ”väärällä mammonalla”. Elämällä Jumalan käskyjen mukaan edistämme hänen hyvää, iankaikkista suunnitelmaansa. Käyttämällä sitä, mitä meillä on, Jumalan valtakunnan työhön kutsumme toisia iankaikkiseen elämään. Jumala suokoon, että meidän tekomme julistavat Kristusta, ja että evankeliumia julistetaan keskuudessamme.

Herra on luvannut maksaa hyvistä teoistamme iankaikkisuudessa armpalkan. Jumala kruunaa sen, mitä hän itse meissä vaikuttaa. Näin niillä ajallisilla hyvillä teoilla, joita Jumala meissä saa aikaan, on ikuinen arvo hänen kunniaukseen.

Vesa Hautala

Ristiriita:

Ps. 10:15 ja Luuk. 6:28?

”Murskaa jumalattoman käsivarsi ja kosta pahan jumalattomuus, niin ettei häntä enää löydetä.” (Ps. 10:15) ”Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parhaavat.” (Luuk. 6:28)

Otsikossa mainitut raamatunkohdat liittyvät kumpikin rukoukseen. Ensiksi mainittu on osa Jumalaan turvaavan rukousta. Toinen on Jeesuksen opetus uskovoille siitä, että heidän tulee rukoilla myös niiden puolesta, jotka puhuvat heistä pahaa. Näyttää siltä, että raamatunkohdat opettaisivat sisällön puolesta aivan erilaisia asioita. Miten on selitettävissä, että ne kumpikin ovat erehtymätöntä Jumalan sanaa, meille opiksi ja hyödyksi kirjoitettuja?

Psalmin 10 laajemmassa tekstiyhteydessä on kysymys siitä, että kirjoittaja rukoilee Jumalaa varjelemaan kurjien ja köyhien asiaa. Jumalattomien juonet saavat aikaan sitä, että viattomia ja heikossa asemassa olevia poljetaan. Jumalattoman tarkoitus on vääryyden keinoin ja omaa etuaan ajaen saada jo muutenkin vaikeuksissa olevat entistä huonompaan asemaan. Psalmin kirjoittaja rukoilee tällaiselle loppua. Rukouksen sisältö on verrattavissa siihen, että kristitty rukoilee esivaltaa pitämään oikeutta voimassa ja että näin Jumala esivallan välityksellä estää pahoja tekoja ja kosta niiden tekijöille. Tällainen rukous ei tarkoita sitä, että

rukoiltaisiin kenellekään kadotustuomiota.

Luuk. 6:28:ssa Jeesus opettaa uskovia tilanteessa, jossa he itse joutuvat väärin syytösten kohteeksi. Hänen tahtonsa on, että emme pyri kostamaan pahantekijöille, vaan rukoilemme heidän puolestaan. Erityisesti silloin, kun pahan puhujat toimivat epäuskossa ja parhaavat uskovia evankeliumin tähden, on oikein rukoilla heille kääntymystä ja pelastusta iankaikkiseen elämään. Kun rukouksessa uskomme ne, jotka tekevät meille pahaa Jumalan haltuun, tämä rukous ei kohdistu esivallan oikeita toimia vastaan. Siinä tapauksessa, että pahan tekeminen ylittää lain rajat ja esivalta antaa siitä rangaistuksensa, emme itse kosta emmekä edes toivo toiselle pahaa, vaan Jumala toimii esivallan kautta. Joissain tilanteissa tällainen voi koitua pahan tekijän iankaikkiseksi parhaaksi, niin että hän näkee tekojensa vääryyden myös Jumalan edessä, tulee katumukseen ja omistaa armon.

Kun rukouksemme koskevat niitä, jotka tekevät pahoja tekojamme, on rukouksellamme kaksi sisältöä. Rukoilemme sitä, että Jumala rajoittaa pahan etenemistä ja että pahantekijä kääntyy ja omistaa iankaikkisen elämän Kristuksen tähden. Näiden asioiden eri puolia opettavat otsikkomme jakeet.

Kimmo Närhi

Sakramentit ja ruumiillisuus

Ruumiin merkityksellisyydestä kertoo se, että Jumala on antanut meille kaksi sakramenttia, jotka kummatkin liittyvät ruumiiseen: pyhän kasteen ja ehtoollisen. Koska ihmisellä on sekä ruumis että sielu, on luontevaa, että Jumala huomioi ihmisen ruumiillisuuden lahjoittaessaan pelastuksen meille.

Pyhässä kasteessa ruumiimme joko valellaan, upotetaan tai pirskotetaan vedellä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Pelastus lahjoitetaan sen kautta sekä sielullemme että ruumiillemme. Heprealaiskirjeen kirjoittaja lausuu: ”käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmittuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä” (Hepr. 10:22). Luther kirjoittaa samassa hengessä Isossa katekismuksessaan: ”koska vesi ja sana yhdessä ovat yksi kaste, niin täytyy myös ruumiin ja sielun yhdessä pelastua ja elää iankaikkisesti. Sielu pelastuu sanan tähden, johon se uskoo, ruumis taas siksi, että se on yhdistynyt sieluun ja ottaa kasteen vastaan sillä tavoin kuin ruumiille on mahdollista. Ruumiimme ja sielumme eivät sen vuoksi voi omistaa tätä suurempaa aarretta. Sen vaikutuksesta me näet tulemme kokonaan pyhiksi ja autuaiksi.” (TK 1990, s. 404–405)

Ehtoollisessa nautimme leivässä ja viinissä Herramme ruumiin ja veren. 1500-luvulla oli erityisenä kiistana se, nautimmeko suullamme nämä lahjat. Luterilaiset tunnustivat oikein, että tämä tapahtuu suulla, koska Vapahtajan läsnäolo ehtoollisaineissa perustuu Jumalan lupaukseen eikä meidän uskoomme. Täten me siis otamme ehtoollisessa suullamme vastaan pelastuksen Vapahtajan sanan mukaan. Yksimielisyyden ohjeessa sanotaan: ”Kaikki vanhan kristikunnan opettajat ja koko pyhä kristillinen kirkko opettavatkin yksimielisesti Kristuksen asetussanojen ja pyhän Paavalin niille antaman selityksen perusteella seuraavaa: Kristuksen ruumis otetaan vastaan myös suulla, ei ainoastaan uskolla ja hengellisesti niin kuin sakramentin ulkopuolellakin tapahtuu.” (TK 1990, s. 525)

Kumpikin sakramentti tekee käsin kosketeltavan varmaksi sen, että Vapahtajan armo kuuluu meillekin. Juuri ruumiista koskettava aineellisuus konkretisoi sitä, että ”tämä kuuluu minulle”. Toki on niin, että kasteen ja ehtoollisen hyödyn saamme omaksemme vain uskolla, mutta silti ruumiillisuuden merkityksestä ihmiselle kertoo se, että Jumala on päättänyt pelastaa meidät ruumiillisuutemme huomioiden.

Mika Bergman

Hartaus

”Ja vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.” Fil. 4:8

Elämme maailmassa, mutta emme maailmasta. Tämän raamatullisen totuuden (Joh. 15:19) äärelle meitä hartaustekstissä johdatellaan. Kyseessä on totuus, jonka kanssa jokainen kristitty joutuu päivittäin painimaan ja taistelemaan. Se ei ole helppoa, ja usein saatamme tuntea itsemme voimattomiksi, kun löydämme ympäriltämme asioita, jotka loukkaavat ja vahingoittavat tunteitamme ja omaatuntoamme kristittyinä. Maailma ei ole kristillinen, eikä koskaan sellaiseksi tule. Se pysyy aina Jumalan vihollisena. Sille sanoma rististä on pahennus ja hullutus (1 Kor. 1:18, 23).

Tällaisessa maailmassa toimimiseen Pyhä Henki antaa apostolin kautta merkittävän neuvon. Hän tietää miten negatiivisesti olemme taipuvaisia ajattelemaan asioista. Ajatellaanhan luonnollisesti, että uskovaisena eläminen on ilotonta ja lakihenkistä kieltäytymistä ja erottautumista. Usko nähdään menetyksenä. Näin myös vanha ihminen meissä pyrkii evankeliumin hämärtämään. Siksi saammekin kuulla kehotuksen sanan, joka avaa positiivisen näköalan Hengen johtamana elämiseen. Meidän tulee nostaa katseemme ja suunnata ajatuksemme asioihin, jotka ovat totuudellisia, kunnioitettavia, oikeita ja puhtaita. Mistä nämä asiat tunnistamme? – Jumalan sanasta, joka on totuus (Joh. 17:17). Näin osaamme myös arvioida, mikä on rakastettavaa ja mikä todella kuulostaa hyvältä. Toki tällöin huomaamme, että moni meille hyvänä asiana, tai jopa totuutena tarjottu paljastuu pahaksi ja vääräksi. Mutta eihän tällaiselta välttymistä voida laskea menetykseksi.

Monessa olemme myös keskenkasvuisia ja kompastumme. Saammekin lohduttautua sanoilla, jotka apostoli lausuu hetkeä aiemmin: ”Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa” (j. 7). Tämä rauha on sovinto Jumalan kanssa Kristuksen veren kautta. Näin siis kohdatessasi heikkoutta ja ristinalaisuutta uskonsisarissasi- ja veljissäsi älä anna kielteisyydelle valtaa, vaan katso Kristukseen, sillä hänessä saat palauttaa mieleesi kaiken sen kiitettävän ja avun, jonka hän sinulle tässä ajassa näiden kautta sinulle tarjoaa.

Rukous: Rakas Herra, Jeesus Kristus, kiitän sinua kaikesta armostasi, jota olet minulle osoittanut ja suonut vuodattamalla pyhän veresi minun syntieni poispyyhkimiseksi. Pyydän sinulta: anna minulle myös totuutesi Henki, että vaeltais sinun johtamana ja kasvaisin rakkaudessa lähimmäistäni kohtaan tänäkin päivänä. Amen.

Markus Mäkinen-Taina

Miten opettelen Raamattua ulkoa?

Ala-asteella minulle opetettiin, ettei tarvitse osata mitään ulkoa, kunhan tietää sisällön. Toivon, etten olisi koskaan kuullut tätä ohjetta. Siitä vaarin ottaminen on myöhemmin kostautunut. Ulkoa opetteleminen on ollut minulle tavattoman vaikeaa. Raamattua olisi kuitenkin hyvä opetella ulkoa, koska niin Jumalan sana painuu syvälle sydämiimme. Tapoja opetella on monia. Haluan tässä esitellä niistä yhden, joka ei ole kaikista helpoin, mutta tätä tapaa käyttäen tulee todella märehdittyä sitä, mitä Jumala sanassaan sanoo.

Opettelua varten olisi hyödyllistä olla kynä, vihko, kohtuullisen rauhallinen tila, lista raamatunkohdista, virkeä mieli ja tavoite, kunta paljon halua opetella jakeita säännöllisesti ulkoa. Itse suosin ulkoa opettelua aamuisin, koska olen huomannut, että silloin opettava menee parhaiten muistiin. Olen ottanut tavaksi opetella kolme jakeita päivisin. Siihen menee noin puoli tuntia. Suosittelen kuitenkin aloittamaan yhdellä jakeella, jottei tule aluksi ahmittua liikaa ja sitten luovuttua koko tavasta. Mutta on hyvä muistaa, että jos opettelee

edes yhden jakeen päivässä, se on jo 365 jakeita vuodessa!

Itse jakeen opettelu menee niin, että ensin jakeen lukee muutaman kerran ääneen, jotta muistaa suunnilleen, mitä jakeessa sanotaan. Sitten toistetaan jae 10 kertaa ulkomuistista välillä tarkastaen, että muisti toimii oikein. Lopuksi jae kirjoitetaan viisi kertaa paperille samalla ääneen toistaen. Luettaessa ääneen on hyvä toistaa jakeen sijaintipaikka ja rytmittää jakeen kulkua kullakin kerralla vähän eri tavoin.

Kun olet opetellut jakeen, kertaa se viikon ajan joka päivä. Kun viikko on kulunut, kertaa se seuraavan kerran viikon päästä. Harvenna sitten kertaustahtia entisestään. Netistä on ladattavissa ohjelmia, jotka on suunniteltu auttamaan tällaista kertaamista.

Jos tämä esitys jätti kysymyksiä, vastaan niihin mielelläni. Toivon, ettet aikaile projektiin tarttumisen suhteen! Voin luvata, että Raamatun ulkoa opettelu on erityisen siunauksellista, koska sanassa Pyhä Henki on läsnä ja hän tekee sen kautta uudistavaa työtä sydämissämme.

Mika Bergman

Mitä ajatella meditaatiosta?

Meditaatio vaikuttaa olevan tällä hetkellä muoti-ilmiö. Sana meditaatio merkitsee mietiskelemistä. Sanalla on monesti uskonnollinen sävy. Sen päämääränä voi olla stressin lievittäminen, mielen kehittäminen tai jokin hengellinen tavoite. Meditaatioksi nimitetään hyvin monenlaisia, toisistaan perustavasti poikkeavia, asioita. Käytännössä meditaatio voi tarkoittaa esimerkiksi erilaisia rentoutumis-, mielikuva-, tai hengitysharjoituksia.

Meditaatio ja itäiset uskonnot

Moni mieltää meditaation itäisiin uskontoihin kuuluvana asian. Meditaatio onkin tärkeä osa uskonnonharjoitusta esimerkiksi buddhalaisuudessa ja hindulaisuudessa. Sillä pyritään jälleensyntymisen kierrosta vapautumiseen. On selvää, ettei kristitty voi harjoittaa sellaista mietiskelyä, jolla on tällainen päämäärä. Se on vastoin kristillistä oppia Jumalasta, ihmisestä ja kuolemanjälkeisestä elämästä.

Monet meditaatiotekniikat ovat peräisin itäisistä uskonnoista. Tällaisissa harjoituksissa saatetaan mietiskellä näihin uskontoihin kuuluvia opinkappaleita, jumalolentoja tai opettajia. Tällainen mietiskely ei myöskään ole kristitylle sopivaa, sillä se rikkoo ensimmäistä käskyä vastaan.

Uskonnoton meditaatio

Nykyään puhutaan paljon myös uskonnottomasta meditaatiosta. Ilmiö on laaja; yleisesti ottaen voi sanoa sen, että ihmismielen ja -ruumiin luotujen kykyjen käyttäminen ei ole väärin, kun se ei riko Jumalan käskyjä vastaan. Rentoutumiseen ja keskittymiseen pyrkiminen

vapaana ulkoisista ärsykkeistä ei ole itsessään paha asia. Päinvastoin siitä voi olla paljonkin hyötyä informaation ja stressin täyttämässä maailmassa. Häiritsevien, mielessä pyörievien ajatusten rauhoittaminen ei ole väärin.

Valitettavan usein kuitenkin selvästi uskonnollisia piirteitä sisältävää mietiskelyä markkinoidaan uskonnottomana. Kristityn tulee siksi olla oikealla tavalla tarkka siitä, minkälaisia mielen harjoituksia hän valitsee. Sopivatko niiden päämäärät ja toteuttamistavat yhteen kristillisen uskon kanssa?

Kristillinen meditaatio?

Lopuksi on paikallaan käsitellä kristillistä meditaatiota. Niitä kykyjä tai toimintatapoja, joita pakanat käyttävät epäjumalanpalvelukseen, kristitty voi käyttää Jumalan palvelemiseen. Kyky keskittyneeseen mietiskelyyn pyhitetään myös Jumalan käyttöön. Latinan kielen sanaa *meditatio* on käytetty tarkoittamaan Jumalan sanan mietiskelyä. Se voi tarkoittaa Raamatun tekstin miettimistä tai esimerkiksi uskontunnustuksen lausumista tai keskittyntyytä rukousta. Tapoja on monia. Hiljentyminen Jumalan läsnäoloon on siunauksellinen asia.

Kristillinen mietiskely on vastaanottavaa. Uskova asettuu siinä Pyhän Hengen vaikutuksen piiriin sanan kautta. Tarkoitus on mielen täyttäminen Jumalan sanalla, joka synnyttää uskoa ja muuttaa meitä. Ei-kristityn uskonnollinen mietiskely kohdistuu hänen jumaliinsa, kristitty taas mietiskelee Elävän Jumalan ilmoitusta.

Vesa Hautala

Mindfulness ja jooga

Monet itämaalaistaustaiset ilmiöt ovat tulleet viime vuosikymmenien aikana suosituiksi länsimaissa. Suomesta löytyy lukemattomia joogaseuroja ja mindfulness on vakiinnuttanut paikkansa tieteellisesti uskottavana kognitiivisen psykoterapian menetelmänä.

Kannan ottaminen näihin kahden tulokkaaseen ei ole ihan yksinkertaista. Yleisesti tunnettua on se, että joogalla on hindulaiset juuret ja mindfulnessilla buddhalaiset. Monimutkaiseksi niiden arvioimisen tekee se, että lännessä harjoitteiden yhteys uskonnolliseen taustaan voi olla melko olematon. Netistä löytyy esimerkiksi buddhalaista kritiikkiä länsimaista mindfulnessia kohtaan. Samoin monet joogaryhmät ovat käytännössä jumppakerhoja, joilla on vain eksoottisempi nimi.

Silti olisi väärin sanoa, ettei kummankin harrastamiseen liittyisi mahdollisia uhkia. Suomessa on joogaryhmiä, joiden joogaamiseen liittyy vahvaa uskonnollisuutta. Ihmisiä voidaan houkutella harrastukseen korostaen sellaisia puolia,

jotka kuulostavat maallistuneenkin mielestä hyvältä, mutta mitä pidemmälle lajissa etenee, sitä vahvemmin uskonnollinen puoli korostuu.

Mindfulnessiin taas liittyy ajattelutapa, ettei ajatuksissa ole sinänsä mitään väärää. Eräässä harjoituksessa, jota tutkin, ohjaaja sanoi: ”Nyt ajattele, mitä tahansa mieleen tulee.” Tällaista ohjetta en voisi itse antaa kenellekään. Toisaalta toinen yleinen piirre on se, että ohjataan siihen, ettei takerruta ajatuksiin. Tekisi mieli kysyä: jos ajatuksissani on Kristus, pitäisikö minun luopua hänen ajattelemisestaan harjoitusta tehdessäni? Kristillisen uskommehan kannalta on ihanteellista, että mielessämme on Jumalan Poika ja tämän armolupaukset.

On hyvä pitää ruumiista huolta. On hyvä, että mieli voi rentoutua. Koska mindfulnessiin ja joogaan voi kuitenkin liittyä vakavia ongelmia, on turvallisempaa löytää harrastuksia, joihin ei varmasti ole vieraaseen uskontoon kytkeytyviä piirteitä.

Mika Bergman

Sukupuolten moninaisuudesta

Kuluneen vuoden aikana erityisesti Yhdysvalloissa on kiistelty kiihkaasti sukupuolten moninaisuuteen liittyen. Obaman hallinto on ajanut, mm. vahvasti sitä, että biologisen sukupuolen sijaan sukupuoli-identiteetti määritteli sen, kumman sukupuolen mukaisia wc-tiloja saisi käyttää. Tällaista ei ole vielä Suomessa esiintynyt, mutta on selvää, että on vain ajan kysymys, milloin kiistat rantautuvat tännekin. Siksi on hyvä, että katsomme asiaa Raamatusta käsin.

Kun Jumala loi ihmisen, hän loi kaksi sukupuolta, miehen ja naisen (1 Moos. 1:28). Vaikka nykyään kahden biologisenkin sukupuolen kieltäminen on muodikasta, emme voi tehdä niin Jumalan sanan takia. Raamatun mukaan on vain kaksi sukupuolta.

Toisaalta emme voi olla tunnustamatta sitä, että joidenkin ihmisten sukupuoli voi olla biologisesti vaikeasti määriteltävissä. Tämä selittyy lankeemuksella. Mutta samalla on pidettävä kiinni siitä, että kehityshäiriöt eivät poista sitä selvää tosi asiaa, että sukupuolia on kaksi. Tätä voisi verrata siihen, että Downin syndrooma ei kyseenalaista ihmisen kromosomien määrän olevan 46. Poikkeavuudet siitä, mikä on normaalia, ovat häiriöitä kehityksessä.

Taustalla kahden sukupuolen olemassaolon kiistämisessä on kristilliselle uskolle perin vieras ajatus: ruumiin ja sielun jyrkkä erottaminen toisistaan. Sielulla ei voi olla toista sukupuolta kuin ruumiilla, vaan Jumala on tarkoituksella antanut meille sen ruumiin, joka meillä on. Sitä pitää vaalia ja kunnioittaa. Se on kallis lahja. Biologisen sukupuolen merkityksellisuuden kieltäminen on Jumalan luomistyön kieltämistä, nousemista Jumalan asemaan. Se on osa laajempaa hyökkäystä Jumalan luomistyötä ja luomisjärjestystä vastaan.

Kaiken tämän sanon vähättelemättä sukupuolensa kanssa kärsivien syviä kokemuksia. Transsukupuolisten itsemurhatilastot ovat aivan järkyttävää luettavaa. Oikea vastaus ongelmaan ei ole kuitenkaan aivan ilmeisen kieltäminen. Kristittyinä meidän kutsunamme on kulkea rikkinäisten rinnalla ja osoittaa Jeesusta, joka on ainoa, jonka ihmisyyys on ollut täysin eheää.

Mika Bergman

Pahat linnut

Rastaat rakastavat punaisia marjoja, Muun värisistä ne eivät piittaa. Punaherukat ovat saaneet jo hiukan punerrusta vihreisiin raakileisiin. Kohta rastaat tyhjentävät marjapensaat, ellemme laita jotakin pensaiden suojaaksi. Lintuja hätistäessäni muistan Kylväjä-vertauksen. Siinä Jeesus mainitsee ensin pahat linnut.

”Ja kun hän kylvi, osa siemenestä putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät jyvät.” (Matt.13:4) Hän itse selittää sen näin: ”Aina kun joku kuulee sanoman valtakunnasta eikä ymmärrä sitä, tulee Paholainen ja sieppaa pois sen, mikä hänen sydämeensä on kylvetty. Tätä tarkoittaa tien oheen kylvetty siemen.” (Matt.13:19) Olen saanut runsaasti näitä Jumalan sanan siemeniä. Siitä kiitos! Jeesus varoittaa, että paha tempaa pois siemenet, jos en tarjottua sanaa ymmärrä. Vain Pyhä Henki selittää evankeliumin, vain hän voi antaa minulle ymmärrystä.

Mitä sitten ovat nuo linnut, joita vihollinen minun elämäni lähettää? Kerrotaan Martti Lutherin sanoneen, että et voi lintuja estää lentämästä pääsi yli, mutta älä anna niiden tehdä pesää pääsi päälle. Niitä pahoja lintuja ovat pahat ajatukset, sydämen pahat halut, epäilykset, ilkeät lähimmäiset. Pahat ajatukset kyllä helposti juolahtavat mieleen ellei mielessä ole mitään hyvää. Apostoli sanookin: ” Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.” (Fil.4:8) Myös epäuskoiset lähimmäiset haluavat kääntää ajatuksemme epäilyksiin. Tiedotusvälineet kertovat terroriteoista ja niiden uhasta. Pelko hiipii mieleen. Jumala kuljettaa meidät läpi kuoleman varjon laakson ja rohkaisee meitä sanallaan. ”Herran nimi on vahva torni. Hurskas juoksee sinne ja saa turvan” (Sananl.18:10)

Kaikista vastustajista pyydän varjelusta Lutherin rukouksen sanoin: ”Sinun pyhä enkelisi olkoon minun kanssani niin, että paha vihollinen ei minusta mitään voittaisi.”

Mummi

LAPSILLE

Iisak luvataan uudelleen

Pian edellisen kertomuksen jälkeen Herra ilmestyi Aabrahamille vielä kerran. Kuuntelehan, miten se tapahtui.

Eräänä päivänä, kun päivä oli kuumimmillaan, Aabraham istui telttansa oven edessä Mamren metsässä. Yhtäkkiä hän näki kolme miestä seisomassa edessään.

Siinä oli rakas Vapahtaja kahden enkelin kanssa ihmishahmossa. Sitä Aabraham ei heti tiennyt, mutta pian hän huomasi sen.

Kun Aabraham näki heidät, hän riensi heitä vastaan ja kumartui heidän eteensä maahan ja sanoi: ”Herrani, jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, älä mene palvelijasi ohitse. Sallikaa tuoda vähän vettä pestäksenne jalkanne ja levätkää puun siimeksessä. Minä tuon palasen leipää virkistääkseenne itseänne, ennenkuin jatkatte matkaanne”. He sanoivat: ”Tee, niin kuin olet puhunut”.

Aabraham meni nopeasti telttaan Saaran luo ja sanoi, että Saaran pitäisi nopeasti leipoa leipiä. Aabraham otti murean ja hyvän vasikan ja käski palvelijan teurastaa ja valmistaa sen. Sitten, kun kaikki oli valmista, hän asetti kolmen miehen eteen puun alle myös voita ja maitoa. He söivät.

Sitten rakas Vapahtaja sanoi: ”Missä on vaimosi Saara?” Aabraham vastasi: ”Tuolla majassa.” Silloin rakas Vapahtaja sanoi, että Saaralla olisi seuraavana vuonna poika. Saara kuuli sen teltan oven takaa. Ja hän nauroi. Aabraham oli nimittäin 99 vuotta vanha ja Saara oli 89. Siksi hän nauroi sille, että hän voisi vielä saada pojan. Silloin Vapahtaja sanoi Aabrahamille: ”Miksi Saara nauraa? Onko mikään Herralle mahdotonta?” Hän toisti vielä: Saaralla olisi seuraavana vuonna poika. Silloin Saara tuli ja sanoi: ”En minä nauranut”, sillä hän pelkäsi. Mutta Vapahtaja sanoi: ”Sinä nauroit.”

Rukous:

Rakas Vapahtaja, kun lupaat jotain, niin minä en halua nauraa, koska ajattelisin, että se on mahdotonta, vaan tahdon nauraa iloisesti, koska uskon varmasti, että se toteutuu. Tähän auta minua! Amen.

LAPSILLE

Aabraham rukoilee Sodoman ja Gomorran puolesta.

Eilisen kertomus jatkuu vielä. Kolme miestä, rakas Vapahtaja ja kaksi enkeliä, nousivat nyt ja kulkivat Sodomaan, missä Loot asui, ja Aabraham kulki heidän kanssaan. Herra sanoi: ”Salaisinko minä Aabrahamilta, mitä olen tekävä? Onhan Aabrahamista tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansakunnat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi.” Herra oli valinnut Aabrahamin sitä varten, että hänen piti opettaa lapsiaan ja kansaansa, että he kulkisivat Jumalan teitä ja tekisivät sitä, mikä on oikeaa ja hyvää, niin että Jumalan siunaus tulisi heille. Herra sanoi Aabrahamille, että hän aikoi hävittää Sodoman ja Gomorran kaupungit kokonaan niiden kauheiden syntien tähden.

Aabraham asettui rakkaan Vapahtajan eteen ja sanoi: ”Aiotko siis hukuttaa vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Entä jos kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta; aiotko hukuttaa heidät etkä säästä paikkaa siellä olevain viidenkymmenen vanhurskaan tähden? Pois se, että sinä näin tekisit: surmaisit vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa, niin että vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman! Pois se sinusta! Eikö kaiken maan tuomari tekisi oikeutta?” Herra sanoi: ”Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, niin minä heidän tähtensä säästän koko paikan.” Aabraham sanoi: ”Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen tomu ja tuhka. Entä jos viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi; hävitätkö viiden tähden koko kaupungin?” Hän sanoi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentä viisi”. Aabraham sanoi: ”Entä jos siellä on neljäkymmentä?” Hän vastasi: ”Niiden neljäkymmenen tähden jätän sen tekemättä”. Aabraham sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko, että vielä puhun. Entä jos siellä on kolmekymmentä?” Hän vastasi: ”En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä”. Aabraham sanoi: ”Katso, entä jos siellä on kaksikymmentä?” Hän vastasi: ”Niiden kahdenkymmenen tähden jätän hävittämättä”. Ja hän sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko, että puhun vielä tämän ainoan kerran. Entä jos siellä on kymmenen?” Hän vastasi: ”Niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä”.

Sitten Aabraham lähti takaisin kotiin omalle paikkakunnalleen.

Rukous:

Johdata meitä kädelläsi, siunaa kaupunkiamme ja maatamme, anna meille aina pyhä sanasi, suojele meitä paholaisen juonilta ja surmalta, suo autuas hetki, niin että olemme luonasi ikuisesti. Aamen.

LAPSILLE

Jeesuksen raskas työpäivä Kapernaumissa

Aamulla hänen asunnollaan

Kansa ja muita kirjanoppineita ja fariseuksia

Kun Jeesus puhui niin vakavasti ja väkevästi kirjanoppineille, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, kansa ei halunnut sanoa mitään. Kansa halusi olla Jeesuksen hyviä ystäviä, mutta myös kirjanoppi-
neiden. Niin Jeesus huusi heille: ”Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.” Lapsi, ihminen ei voi olla yhtä aikaa Jeesuksen ja hänen opetuslastensa puolella ja paholaisen ja hänen palvelijoidensa puolella. Miksi ei? Koska Vapahtaja on tullut viedäkseen paholaisen mahdin ja tuhotakseen hänen valtakuntansa, ja koska paholainen vihaa Vapahtajaa. Ihmisen täytyy olla joko Vapahtajan tai paholaisen puolella. Se, joka ei ole Vapahtajan kanssa, on Vapahtajaa vastaan ja kuuluu Vapahtajan viholliselle. Ja joka ei Vapahtajan kanssa ”kokoa” (se tarkoittaa toisten ihmisten kutsumista ja tuomista hänen luokseen), se ”hajottaa” (se tarkoittaa toisten ihmisten ajamista pois Vapahtajan luota). Miksi? Koska he ajattelevat silloin: Hän ei ole oikea Jeesuksen opetuslapsi, eikä meidänkään siis tarvitse olla.

Paikalla oli joitakin toisia kirjanoppineita ja joitakin fariseuksia. He sanoivat Jeesukselle: ”Opettaja, me tahtoisimme mielellämme nähdä sinulta merkin taivaasta”. Heille ei ollut tarpeeksi, että Jeesus teki sairaita terveiksi ja oli ajanut riivatusta miehestä pahan hengen ulos. Jeesuksen olisi pitänyt tehdä aivan valtava ihme taivaasta, sellainen, jollaista kukaan ei ollut maan päällä koskaan nähnyt: sitten he uskoisivat, että hän oli Kristus ja Vapahtaja.

Ja nyt kansa tungeksi hänen ympärillään ja arveli, että nyt olisi jotain nähtävää! Jeesus sanoi: ”Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki. Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vat-

LAPSILLE

sassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.” Jeesus puhui kuolemaantaan ja ylösnousemuksestaan. Hänen piti kuolla ja olla kolme päivää haudassa, mutta nousta kolmantena päivänä. Se, se oli suuri merkki, että hän on maailman Vapahtaja.

Ja nyt Jeesus itki juutalaisten epäuskoisuutta. Hän sanoi: ”Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas. Etelän kuninkatar on heräjävä tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuleva sille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo.” Tässä oli todellakin enemmän! Tässä oli Isän iankaikkinen Poika, joka oli tullut ihmiseksi, ja saarnasi evankeliumia ja teki riittämiin tunnustekoja ja ihmeitä. Eivätkä he silti uskoneet häneen!

Rukous:

Herra Jeesus, minä tiedän, että sinä olet maailman Vapahtaja ja minun Vapahtajani, että sinä olet kuollut maailman puolesta ja myös minun puolestani ja kolmantena päivänä noussut kuolleista. Minä kiitän sinua, että minulla on sanasi ja sinut. Aamen.

LAPSILLE

Jeesus näyttää epäuskon oikean perustan.

Jeesus puhui juutalaisille: ”Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan patee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät valon.”

Mitä Jeesus tahtoi tällä sanoa? Valo on evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta. Tämän valon pitää loistaa kirkkaasti maailmassa. Ja se loistaakin kirkkaasti. On Raamattu. Mutta nyt sinun täytyy myös nähdä valo eikä sokaista itseäsi! Jeesus sanoi: ”Sinun silmäsi on ruumiin lamppu”, silmällä sinä näet. ”Kun silmäsi on terve, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on myös sinun ruumiisi pimeä”.

Jeesus selitti heti tämän vertauksen: Hän sanoi: ”Katso siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.” Valo, joka sinussa on, on sydämesi, jolla sinun pitää nähdä evankeliumin valo ja uskoa Jeesukseen Kristukseen. Lapsi, katso ettei paholainen sokaise sydäntäsi, äläkä tee itse sydäntäsi sokeaksi ja pimeäksi, niin ettet enää näkisi evankeliumin kirkasta valoa etkä voisi enää uskoa Vapahtajaasi! Oi lapsi, älä anna sydämesi tulla paholaisen, maailman tai sinussa olevan synnin sokaisemaksi. Älä työnnä luotasi pois Pyhää Henkeä, joka evankeliumin kautta tulee luoksesi ja valaisee sydämesi! Kun Pyhä Henki valaisee sydämesi evankeliumin kautta, niin että uskot todella Vapahtajaasi, silloin ruumiisi on kokonaan valaistu. Se tarkoittaa, että sinulla on koko elämässäsi todellinen valo itsessäsi. Se valo karkottaa kaiken sokeuden ja pimeyden ja loistaa sinulle tielläsi taivaaseen. Silloin uskot oikein, elät kristillisesti ja kuolet autuaasti.

Lapsi, se, että niin monet ihmiset ovat epäuskoisia, on heidän oma vikansa. Evankeliumi on tarjolla ja evankeliumin kautta Pyhä Henki tulee ja tahtoo tehdä heidät uskoviksi. Mutta he eivät halua uskoa Jeesukseen Kristukseen. He tekevät itsensä sokeiksi.

Rukous:

Oi rakas Vapahtaja, älä, älä, älä anna minun tulla niin sokeaksi! Amen.

Kesän kuulumisia

Kesä on ehtinyt jo pitkälle. Kesäkautta ovat jälleen värittäneet vuotuiset leirimme. Tänä vuonna lasten leirillä käytiin läpi koko Raamattu sen punaiseen lankaan, Jeesukseen, huomio kiinnittäen. Toivon, että Danin ja Anniksen tekemä leirilaulu soi vielä monien lasten mielissä ja painaa teidän sydämiinne sen, että koko Raamattu todistaa Jeesuksesta!

Aikuisten leirillä perehdyimme hengellisen elämän hoitamiseen. Leirin opetuksessa korostuivat uskomme perusteet, mutta myös monet käytännön näkökulmat. Tänä kesänä keskustelu oli erityisen vilkasta. Toivottavasti leiristä jäi paljon konkreettisia eväitä hengellisen elämän päivittäiseen hoitamiseen. Leiriopetus on kokonaisuudessaan kuunneltavissa netissä.

Vuoden 2016 raamattulerille kokoontui jälleen runsaasti sanankuulijoita. Leirin päätöspäivän kuvassa on mukana myös tri Markku Särelän 80-vuotispäivän vieraita.

Aikuisten leiri huipentui pastori Markku Särelän 80-vuotiskahveihin. Kirkollemme on ollut suuri siunaus, että Jumala on suonut hänelle korkean iän. Hän ei ole ainoastaan uskollisesti johtanut kirkkoamme läpi monien vaikeiden aikojen, vaan on ollut kouluttamassa myös vanhemmalla iällä nuorempaa teologipolvea pastorintyötä varten. Viime vuosina häntä on työllistänyt raamatunkäännöksen tekeminen. Käännös on tällä hetkellä oikolu-kuvaiheessa. Toivomme saavamme sen julkaistua uskonpuhdistuksen 500-vuotisjuhluvuonna.

Meillä on paljon kiitoksen aihetta. Jumala suokoon, että osaisimme ottaa hänen lahjansa nöyrästi ja iloiten vastaan!

Mika Bergman

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2016	€
Aamoksen kirja, käänös ja selitys (M. Särela)	2,50
Apostoli Paavaliin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stockhardt)	30,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stockhardt)	20,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erliaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00
Iso katekismus, ven.-kiel. (M. Luther)	12,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Särela)	0,50
Jeesus on tosi Jumala (M. Särela)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Särela)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Särela)	1,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Särela)	1,50
Kolossan seurakunta (M. Särela)	2,50
Kristinoppi, (englannin-, igoon-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (M. Särela)	8,50
Kristus meidän edestämme - Tee-sejä vanhurskauttamisesta (M. Särela)	17,00
Kristus pöyhän Raamatun selittäjänä (M. Särela)	3,50
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Särela)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Särela)	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, ven.-kiel.	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), ven.-kiel.	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00
Pöyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50
Raamattu opettaa (Brief Statement - LCMS, suom. M. Särela)	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suomennos M. Särela)	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (S. H. Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Särela)	0,50
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 1 (M. Särela)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 2 (M. Särela)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 3 (M. Särela)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 4 (M. Särela)	15,00
Rukous joka päivälle	0,50
Rukouskirja lapsille	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Särela)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Särela)	6,00
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Särela)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)	6,00
Sovituksen Sana (R. Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928–1968 (A. A. Uppala, M. Särela)	1,00
Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srken yhdyskuntajärjestyks)	3,00
Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Pälikkö, M. Särela)	8,00
Kehitysoopin kulisseista - Taustaa 2. (K. Pälikkö)	10,00
Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3. (K. Pälikkö)	12,00
Tiedän Lunastajani elävän (G. A. Aho)	20,00
Tieni johdattaa taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50 -vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M.-Zorn)	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), ven.-kiel.	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Särela)	1,00
<hr/>	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther)(jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther)(jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther)(jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther)(jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther)(jäsenille 35,-)	49,00
Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Raamatun inspiiraatio (R. Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (R. Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)	10,00
<hr/>	
LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan	25,00
Luterilainen -lehti, irtonumero (uusien nro maksullinen, vanhoja maksutta)	2,50
Lähetystöyön tarkoitettujen suurempien kirjatilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	
Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut	

Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Sillä henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin vaatteet. Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut! Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te murehditte muusta? Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän teidät, te vähäuskoiset! Älkää siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko. Sillä näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan. Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa. (Luuk. 12:22-31)

Teologinen konferenssi 23.-24.9.

Aiheena: Pastorin viran jumalallinen asetus

Siitamassa järjestetään tänä vuonna juuri ennen syysjuhlaa teologinen konferenssi, joka keskittyy virkaoppiin. Meillä on ilo saada pastori Blechschmidt saksasta opettamaan aiheesta. Kirkkomme pastorit pitävät myös esitelmää ja Latviasta on mahdollisesti tulossa vieraita. Esitysten kieli on englanti. Konferenssiin ovat kaikki tervetulleita! Lisätietoja pastori Mika Bergmanilta.

Syysjuhlat

24.–25.9.
2016

Siitamajalla, Orivedellä

Aihe: ”Apostolien teot: evankeliumi kaikille kansoille”

La 24.9.

13.00 Alkuhartaus

13.45 Opetus

14.00 Lasten iltapäivä

15.00 Opetus

16.15 Lauluja

18.00 Opetus

19.00 Iltahartaus ja iltaohjelmaa

Ruokailut

12.00, 14.30, 17.00, 20.00

su 25.9

9.00 Aamurukous

11.00 Jumalanpalvelus

Ruokailut

8.00 ja n. 12.15

Yöpyjille: ilmoittautumiset 14.9. mennessä Vesa Hautalalle, 040 844 5368, vesa.hautala@luterilainen.com. Hintaa 25€, työttömät, yksinhuoltajat, opiskelijat ja lapset puolet maksusta, maksu vain kahdesta lapsesta, jos perheestä tulee useampia lapsia.

Markus Mäkinen-Taina kutsukelpoinen

Helsingin Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan vikaari Markus Mäkinen-Taina on saanut kirkkokunnalliset opintonsa suoritettua. Täten hänet on todettu kutsukelpoiseksi pastorin virkaan.

Helsingin seurakuntaa pitää ehdollepanokokouksen 4.9.2016 alkaen ehdoollisjumalanpalveluksella klo 11.

”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.” (Luuk. 10:2)

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1, *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 14.8., 28.8., 4.9., 2.10., 16.10. ja 30.10. Huom! Ei jumalanpalvelusta 25.9. *Pyhäkoulu* su 4.9., 18.9., 2.10., 16.10. ja 30.10. klo 10. Ehdollepanokokous 4.9. **Hämeenlinna**, Saaristenkatu 22, *Jumalanpalvelukset* klo 15 (HPE) kuukauden 1. ja 3. sunnuntai. Huom! Ei jumalanpalvelusta 16.10. vaan sen sijaan 23.10. *Raamattutunnit ja pyhäkoulut* klo 15 (paikka vaihtelee, kysy Dani Puolimatkalta lisätietoja): Niinä sunnuntaina, kun ei ole jumalanpalvelusta. Poikkeus: ei tilaisuutta 25.9. **Joensuu**, *Jumalanpalvelus* (HPE) su 14.8., 4.9. ja 2.10. klo 18. **Jyväskylä**, *Jumalanpalvelus* (HPE) 28.8 klo 16 Brockwelleilla. Muut päivämäärät ilmoitetaan myöhemmin, lisätietoja Edward Brockwellilta. **Kokkola**, *Jumalanpalvelus* (HPE) to 18.8. ja pe 9.9. klo 18.30. **Lahti**, Rajakatu 7, *Jumalanpalvelus* (HPE) sunnuntaisin klo 16. *Raamattutunti* ke 17.8., 31.8., 28.9., 12.10. ja 26.10. klo 14.: Huom! Ei jumalanpalvelusta 4.9. ja 25.9. **Kyyjärvi**, *Jumalanpalvelus* (HPE) to 18.8. ja pe 9.9. klo 14. **Mänttä**, *Jumalanpalvelus* (HPE) 19.8. klo 13. **Tampereen seutu**, *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 14 Siitamajan leirikeskuksesta (os. Siitamaja 33, Orivesi), 28.8. asti. *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 11 Marttalassa

(Hämeenpuisto 39A) alkaen 4.9. HPE kuukauden toinen ja neljäs sunnuntai. *Raamattutunnit* jatkuvat noin kerran kuussa kodeissa. Lisätietoja Vesa Hautalalta tai Dani Puolimatkalta. *Nuorten ja nuorten aikuisten illat* 17.8. ja 31.8. Illat jatkuvat syyskaudella joka toinen viikko.

Pori, Marttala, Valtakatu 7, *Jumalanpalvelus* (HPE) 28.8. klo 16. Jumalanpalvelukset jatkuvat kerran kuukaudessa.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12, *Jumalanpalvelus* (HPE) la 10.9., 8.10., 12.11. ja 17.12. klo 15.

Tyrnävä, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 19.8. klo 15.30.

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 20.8. ja la 10.9. klo 11.

Pastori Mika Bergman, Urheilukatu 24 A 8, 00250 Helsinki.

Puh. 040 865 0372.

mika.bergman@luterilainen.com

Pastori Edward Brockwell, Ansaritie 5 A 21. 40520 Jyväskylä.

Puh. 050 433 1100.

edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala Atomikatu 6 A 12, 33720 Tampere.

Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Dani Puolimatka Hilpi Kummilan tie 16 A 10 13200 Hämeenlinna. Puh. 044 080 2861. dani.puolimatka@luterilainen.com

www.luterilainen.com

www.pyhäkoulu.fi

Sisälllys:

Ensimmäinen uskonkappale, Martti Luther.....	150
Terve mieli terveessä ruumiissa, MB.....	151
Lihan mieli, VH.....	153
Kristuksen mieli, DP.....	155
Kristuksen armoon pitäytyvä mieli, KN.....	157
Pyhän Hengen uudistama mieli, VH.....	158
Sinfoniaa, MB.....	160
Rukouksen mieli arjen keskellä, MB.....	161
Ajatusten vangitseminen Kristukselle, DP.....	162
Luomakunnan näkeminen oikein, VH.....	163
Huono seura turmelee hyvät tavat, KN.....	164
Kaikki on sallittua, mutta kaikki ei ole hyödyllistä, KN.....	165
Opillinen varmuus, VH.....	167
Ihminen ei ole pelkkä sielu, DP.....	169
Jumalanpalvelus, sielu ja ruumis, DP.....	170
Älä turmele Jumalan temppeleä! DP.....	171
Kammoa pahaa, DP.....	172
Kuinka kestän kiusauksissa ja ahdistuksissa? KN.....	173
Sävyisyys, MB.....	175
Jumalan antamien kykyjen kehittäminen, DP.....	176
Jumalan lohdutus niille, joilla on vaivaavia ja pahoja ajatuksia, EB....	177
Oikea suhde ajallisiin, VH.....	181
Ristiriita: Ps. 10:15 ja Luuk. 6:28? KN.....	182
Sakramentit ja ruumiillisuus, MB.....	183
Hartaus: Fil. 4:8, MM-T.....	184
Miten opettelen Raamattua ulkoa? MB.....	185
Mitä ajalella meditaatiosta? VH.....	186
Mindfulness ja jooga, MB.....	187
Sukupuolten moninaisuudesta, MB.....	188
Pahat linnut, Mummi.....	189
Lapsille CMZ.....	190-194
Kesän kuulumisia, MB.....	195
Luuk. 12:22-31.....	197
Toimintatietoja.....	198
Kansi: Toisiamme tukien Kristuksen luo, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09.Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilauhinta 2016: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: : Mika Bergman, Urheilukatu 24 A 8, 00250
Helsinki. Puh. 040-8650372. Sähköposti: mika.bergman@luterilainen.com
Taitto, kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena
postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Johanna Hautala, Atomikatu
6A, 3320 Tampere. Sähköposti:johanna.hautala@luterilainen.com. Jos se ei
ole mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700
3033 09 Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com